شماره ۵۷۴۷

اقتصاد پویا

روزنامه اقتصادی، اجتماعی صبح ایران

www.eghtesadepooya.ir

یکشنبه
۰۵ ● ۰۷ ● ۱۴۰۵
۱۵ ربیع الثانی ۱۴۴۸
2026 September 27
سال بیست ودوم
۱۲صفحه
۸صفحه‌چاپ+۴صفحه‌دیجیتال
۱۰۰،۰۰۰ تومان

وزیر جهادکشاورزی :

سهم ۲.۵ درصدی مهارت آموزی دانش آموزان در بخش کشاورزی

صفحه ۲

گزارش اقتصاد پویا از کمبود دارو؛

امنیت دارویی در گرو تأمین منابع

بازار دارو در ایران در سال‌های اخیر با مجموعه‌ای از چالش‌های هم‌زمان روبه‌رو شده است؛ از محدودیت منابع ارزی و دشواری تأمین مواد اولیه گرفته تا مشکلات نقدینگی، مطالبات معوق، افزایش هزینه‌های تولید و پیچیدگی‌های واردات. در چنین شرایطی، کمبود برخی اقلام دارویی دیگر صرفاً یک مسئله مقطعی یا مربوط به...

صفحه ۷

گزارش اقتصاد پویا از پشت پرده قیمت های نجومی خودرو؛

معمای ارزش گذاری خودروهای وارداتی

صفحه ۳

اقتصادپویاگزارش می دهد:

نساجی در محاصره واردات ارزان

صفحه ۹

اقتصادپویابررسی کرد؛

تجارت خارجی در پیچ اصلاحات ارزی

صفحه ۲

گزارش اقتصاد پویا از درآمد زایی بخش کشاورزی

صنعت کشاورزی نفت دوم اقتصاد

- اقتصاد ایران تشنه یک موتور تازه
- امنیت غذایی، خط مقدم اقتصاد
- کشاورزی را جدی بگیریم

صفحه ۶

یادداشت

وقتی تجارت به تتر و مسیرهای غیررسمی پناه می‌برد
ساسان باقرپناه
صفحه ۷

آغاز حکمرانی هوشمند در علم و فناوری
حسین افشین
صفحه ۹

روایت اجتماعی در جنگ رسانه‌ای
اصغر جهانگیر
صفحه ۱۰

وحدت ملی از همراهی تا مشارکت
فاطمه مهاجرانی
صفحه ۱۱

سرمقاله

نان آوران در گیر جنگ معیشت

حسین کریمی
صاحب امتیاز و مدیر مسوول

صفحه ۲

سازمان آگهی های روزنامه اقتصاد پویا
۰۲۱-۸۶۱۲۴۶۷۸
۰۹۳۲۶۶۵۳۸۱۲

خبر ویژه

آماده‌باش راهداری و حمل و نقل جاده‌ای کرمانشاه برای بارش‌های پاییزی

مدیرکل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان کرمانشاه از آمادگی زودهنگام راهداری برای بارش‌های پاییزی خبر داد و گفت: بیش از ۵۰۰ مورد عملیات روی پل‌ها، آبروها و ابنیه فنی محورهای مواصلاتی استان انجام شده است.

علی سلیمی مدیرکل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان کرمانشاه با اشاره به پیش‌بینی‌های انجام‌شده در خصوص رخداد ال‌نینو و احتمال بارش‌های زودهنگام و بیشتر از نرمال برای پاییز امسال، اظهار کرد: از ماه‌ها قبل نیروهای راهداری پای کار بوده و اقدامات متعددی برای افزایش آمادگی محورهای مواصلاتی و ابنیه فنی راه‌ها در برابر بارندگی انجام شده است.

وی افزود: با توجه به احتمال وقوع بارش‌های قابل توجه، تلاش کردیم پیش از آغاز فصل بارندگی، نقاطی را که می‌توانند در زمان بارش برای تردد در جاده‌ها مشکل‌ساز شوند، شناسایی و اقدامات لازم را برای رفع مشکلات آنها انجام دهیم.

مدیرکل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان کرمانشاه از اقدامات انجام‌شده برای آماده‌سازی پل‌ها و آبروهای استان یاد کرد و ادامه داد: در مجموع ۵۴۷ مورد عملیات در زمینه آمادگی پل‌ها برای فصل بارندگی انجام شده که شامل تعریض، تنقیه، زهکشی و... بوده است.

وی همچنین از انجام بیش از ۱۲۰ مورد تعمیرات اساسی و جزئی پل‌ها با هدف افزایش مقاومت آنها در برابر بارندگی و روان‌آب خبر داد خاطرنشان کرد: ۴۶ مورد تقاطع فاقد آبگذر در محورها و راه‌های استان اصلاح شده و ۴۳ مورد زهکشی عرصه پل‌ها برای تسهیل عبور آب نیز انجام شده است.

سلیمی همچنین ۲۷۳ مورد پاک‌سازی ورودی و خروجی پل را از دیگر اقدامات انجام‌شده عنوان کرد و گفت: این اقدامات با هدف بازگشایی ورودی پل‌ها و فراهم کردن امکان عبور روان‌آب انجام شده تا در زمان بارندگی از ایجاد آبگرفتگی در جاده‌ها و محورهای مواصلاتی جلوگیری شود.

به گفته این مسئول، طی ۶ ماهه گذشته ۲۸ مورد پل و آبروی جدید نیز احداث و یا تعریض احداث شده است.

مدیرکل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان کرمانشاه یکی از مشکلاتی که در زمان بارندگی می‌تواند برای راه‌ها و پل‌ها ایجاد چالش کند را تخلیه نخاله‌های ساختمانی در حاشیه راه‌ها و اطراف پل‌ها دانست و عنوان کرد: این نخاله‌ها می‌توانند مسیر عبور آب را مسدود کنند و در زمان بارندگی موجب آبگرفتگی و ایجاد مشکل در محورهای مواصلاتی شوند.سلیمی به آمادگی نیروها و امکانات راهداری نیز برای بارش‌های پاییزی اشاره کرد و یادآور شد: اکیپ‌های راهداری و راهدارخانه‌های استان آماده هستند و در صورت وقوع بارندگی، نیروها و تجهیزات راهداری در محورهای مختلف استان بکارگیری خواهند شد.

نوبت اول

آگهی مزایده عمومی

شورای اسلامی بخش جواد آباد

شورای اسلامی بخش جواد آباد در نظر دارد یک دستگاه وانت پیکان به مشخصات ذیل ، مازاد بر نیاز خود را از طریق مزایده عمومی بفروش برساند.

نوع	مدل	رنگ	نوع بیمه	قیمت کارشناسی
وانت پیکان بنزینی	سال ۱۳۸۸	سفید شیری روغنی	بیمه شخص ثالث ندارد	۲/۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۱۲

جعفر منصوری خواه – رئیس شورای اسلامی بخش جواد آباد

نوبت دوم

تجدید آگهی مناقصه جدول گذاری روستای نظم آباد

دهیاری نظم آباد

دهیاری نظم آباد در نظر دارد مناقصه جدول گذاری روستا به شماره ۲۰۰۵۰۹۴۶۱۴۰۰۰۰۲را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت بر خط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

* مواعد زمانی:
- تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۵/۰۶/۲۹
- آخرین مهلت دانلود اسناد: ۱۴۰۵/۰۷/۰۶
- آخرین مهلت دریافت ارائه پیشنهادات: ۱۴۰۵/۰۷/۱۶
- بازگشایی پاکات: ۱۴۰۵/۰۷/۱۷
- اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: اراک – روستای نظم آباد شماره تماس: ۰۹۳۹۴۵۲۵۷۹۴

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵

دهیاری نظم آباد

وزیر جهاد کشاورزی: سهم ۲.۵ درصدی مهارت‌آموزی دانش‌آموزان در بخش کشاورزی

وزیر جهاد کشاورزی از سهم ۲.۵ درصدی مهارت آموزی دانش آموزان در بخش کشاورزی خبرداد و گفت: با وجود ظرفیت‌های موجود و اهمیت بخش کشاورزی این رقم با جایگاه کشاورزی در اقتصاد ملی و تامین امنیت غذایی کشور تناسب ندارد.

غلامرضا نوری قزلجه روز شنبه در آیین بازگشایی هنرستان‌های کشاورزی، ضمن گرامیداشت یاد امام خمینی (ره)، شهدای دفاع مقدس، شهدای جنگ تحمیلی اخیر، شهدای دانش‌آموز و به‌ویژه شهدای میناب افزود: عزت و سربلندی امروز ایران مرهون خون شهدا و ایثارگری افرادی است که از کشور جانانه دفاع کردند.وی از مواضع رئیس جمهوری در مجامع بین المللی قدردانی کرد و اظهار داشت: ایشان با پاسخ قاطع خود به دشمنان، حق‌طلبی، آزادگی، صلح طلبی و مدنیت ایرانیان را در یک مجمع جهانی به نمایش گذاشت.نوری قزلجه خطاب به هنرجویان هنرستان های کشاورزی گفت: من فارغ التحصیل هنرستان کشاورزی هستم و براساس تجربه خود تاکید می کنم که اگر هنرجویان در سه سال تحصیل خود دانش و مهارت های لازم را به درستی فرا بگیرند.

سرمقاله

نان آوران درگیر جنگ معیشت

حسین کریمی

دیگر مسئله فقط این نیست که یک نفر شغل داشته باشد یا نداشته باشد؛ مسئله این است که درآمد حاصل از کار، دیگر با هزینه‌های زندگی هم‌قد نیست. مردی که صبح زود از خانه بیرون می‌رود، ساعاتی طولانی در محل کار می‌ماند و بعد از پایان شیفت، راهی شغل دوم می‌شود، اگر باز هم نتواند از عهده هزینه‌های خانه برآید، مسئله را باید فراتر از ضعف تلاش فردی دید.

گرانی، آرام و بی‌صدا، سبک زندگی خانواده‌ها را تغییر داده است. ابتدا از خریدهای غیرضروری کم می‌شود، بعد تفریح و سفر حذف می‌شود، سپس خرید لباس و لوازم خانه به تعویق می‌افتد و در نهایت حتی هزینه‌های ضروری نیز به موضوعی برای حساب‌وکتاب روزانه تبدیل می‌شود. خانواده‌ای که زمانی برای ماه آینده برنامه‌ریزی می‌کرد، حالا ممکن است فقط به این فکر کند که تا پایان همین ماه چگونه هزینه اجاره، خوراک، درمان، مدرسه و قبض‌ها را تأمین کند.

در چنین شرایطی، چندشغله شدن به جای آنکه یک انتخاب برای افزایش رفاه باشد، به یک ضرورت تبدیل می‌شود. اما شغل دوم و سوم نیز الزاماً راه نجات نیست. وقتی ساعت کار افزایش پیدا می‌کند اما قدرت خرید افزایش متناسبی ندارد، نتیجه چیزی جز خستگی بیشتر، فرسودگی و کاهش زمان حضور در کنار خانواده نیست. فرد بیشتر کار می‌کند، اما الزاماً زندگی بهتری ندارد.

یکی از تلخ‌ترین ابعاد این وضعیت، فشار روانی ناشی از ناتوانی در تأمین نیازهای خانواده است. بسیاری از مردان ممکن است درباره مشکلات مالی خود صحبت نکنند و فشار اقتصادی را در سکوت تحمل کنند. شرمندگی از اینکه نتوانند خواسته فرزندشان را برآورده کنند، هزینه درمان یکی از اعضای خانواده را به‌موقع بپردازند یا حتی خریدهای معمول خانه را بدون نگرانی انجام دهند، فشاری است که در آمارهای اقتصادی به‌سادگی دیده نمی‌شود.

اما نباید مسئله را صرفاً به «شرمندگی مردان» تقلیل داد. فشار اقتصادی، کل خانواده را تحت تأثیر قرار می‌دهد و زنان، کودکان و سالمندان نیز سهم خود را از این فشار تحمل می‌کنند. وقتی درآمد از هزینه‌ها عقب می‌ماند، آرامش خانوادگی نیز تحت فشار قرار می‌گیرد و تصمیم‌های اقتصادی به بخشی از زندگی روزمره تبدیل می‌شوند.

اقتصادی که مردم را وادار می‌کند برای حفظ سطح حداقلی زندگی، ساعت‌های بیشتری کار کنند، اما همچنان از تأمین نیازهای ضروری عقب بمانند، با مسئله‌ای جدی در قدرت خرید مواجه است. راه‌حل نیز صرفاً توصیه به «بیشتر کار کردن» نیست. افزایش بهره‌وری، کنترل تورم، ایجاد شغل پایدار، افزایش واقعی دستمزد و کاهش هزینه‌های ضروری زندگی باید هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد.

جامعه‌ای که در آن انسان برای زنده ماندن مجبور است سه شیفت کار کند و باز هم کم بیاورد، بیش از آنکه با مشکل کم‌کاری مواجه باشد، با مشکل کم‌ارزش شدن درآمد در برابر هزینه‌های زندگی روبه‌رو است. مردم بیش از شعار، به اقتصادی نیاز دارند که حاصل کارشان دوباره به زندگی‌شان برگردد؛ اقتصادی که در آن کار بیشتر، دست‌کم به معنای امکان زندگی بهتر باشد، نه فقط امکان دوام آوردن.

گزارش اقتصاد پویا از بازگشت ارز صادراتی به کشور؛

تجارت خارجی در پیچ اصلاحات ارزی

اقتصاد پویا / سرویس اقتصاد سیاسی- تجارت خارجی ایران در سال‌های اخیر بیش از هر زمان دیگری به مسئله بازگشت ارز، تأمین ارز واردات و کاهش موانع اداری گره خورده است. محدودیت‌های ناشی از تحریم، دشواری نقل‌وانتقال پول، تفاوت میان نیاز واردکنندگان و منابع ارزی صادرکنندگان و طولانی‌شدن فرآیندهای اداری، همگی موجب شده‌اند که سیاست ارزی به یکی از تعیین‌کننده‌ترین عوامل در مسیر تجارت خارجی تبدیل شود. در چنین شرایطی، بانک مرکزی از مجموعه‌ای از اصلاحات برای تسهیل صادرات و واردات خبر داده که یکی از مهم‌ترین نتایج اعلام‌شده آن، بازگشت بیش از ۱.۵ میلیارد دلار ارز صادراتی به شکل اسکناس است؛ رقمی که نشان می‌دهد تغییر در شیوه‌های بازگشت ارز می‌تواند بخشی از منابع ارزی خارج از چرخه رسمی را دوباره به اقتصاد کشور بازگرداند.

کریمی/ بر اساس توضیحات مهدی دارابی، دستیار ارزی رئیس کل بانک مرکزی، اصلاحات انجام‌شده در سیاست‌های ارزی از دی‌ماه با هدف بهبود بازگشت ارزش صادراتی، افزایش عرضه ارز در سامانه‌های بانک مرکزی و کاهش بوروکراسی تأمین ارز واردکنندگان دنبال شده است. به گفته او، یکی از نتایج این اصلاحات، ایجاد مازاد عرضه ارز در سامانه‌های بانک مرکزی بوده است. این موضوع از آن جهت اهمیت دارد که در شرایط محدودیت منابع ارزی، ایجاد تعادل میان عرضه ارز حاصل از صادرات و تقاضای واردکنندگان یکی از چالش‌های اصلی سیاست‌گذار محسوب می‌شود.

مسئله بازگشت ارز صادراتی در اقتصاد ایران صرفاً یک موضوع اداری نیست، بلکه به شکل مستقیم با توان کشور برای تأمین مواد اولیه، کالاهای واسطه‌ای، ماشین‌آلات و کالاهای مورد نیاز تولید ارتباط دارد. زمانی که ارز حاصل از صادرات به چرخه رسمی اقتصاد بازنگردد، واردکننده برای تأمین ارز مورد نیاز خود با محدودیت بیشتری مواجه می‌شود و فشار بیشتری بر منابع ارزی رسمی وارد خواهد شد. از سوی دیگر، اگر فرآیند بازگشت ارز بیش از اندازه پیچیده و پرهزینه باشد، ممکن است انگیزه صادرکننده برای استفاده از مسیرهای رسمی کاهش پیدا کند. به همین دلیل، اصلاح سازوکارهای بازگشت ارز را باید در چارچوب تلاش برای ایجاد تعادل میان الزام‌های ارزی و سهولت فعالیت تجاری بررسی کرد.

۱.۵ میلیارد دلار اسکناس وارد چرخه اقتصادی شد

یکی از تغییرات مورد اشاره بانک مرکزی، فراهم‌شدن امکان بازگشت ارز صادراتی به صورت اسکناس است. بر اساس توضیحات دستیار ارزی رئیس کل بانک مرکزی، در گذشته صادرکنندگان امکان محدودی برای بازگرداندن ارز به شکل اسکناس داشتند، اما با ایجاد امکان جدید، بیش از ۱.۵ میلیارد دلار ارز در ماه‌های نخست از این طریق به کشور بازگشته است.

ورود ارز اسکناس به کشور از آن جهت اهمیت دارد که ساختار تجارت خارجی ایران به دلیل محدودیت‌های بین‌المللی، همواره با چالش نقل‌وانتقال رسمی منابع ارزی روبه‌رو بوده است. در چنین شرایطی، ایجاد مسیرهای قانونی متنوع برای بازگشت ارز می‌تواند دامنه انتخاب صادرکنندگان را افزایش دهد. البته میزان اثرگذاری این سیاست در نهایت به استمرار آن، شفافیت فرآیند، هزینه‌های انتقال و امکان استفاده مؤثر از ارز بازگشتی در چرخه تجارت بستگی دارد.

تغییر مهم دیگر، امکان معامله مستقیم ارز میان واردکننده و صادرکننده در چارچوب ماده ۱۱ قانون برنامه هفتم توسعه عنوان شده است. طبق آمار اعلام‌شده، حجم معاملات ارزی مستقیم میان واردکنندگان و صادرکنندگان که پیش‌تر کمتر از یک میلیون دلار در روز بود، به بیش از ۵۰ میلیون دلار در روز رسیده است. این رشد قابل توجه در حجم معاملات نشان می‌دهد که با تغییر سازوکار، بخشی از عرضه و تقاضای ارز توانسته است در یک مسیر مستقیم‌تر به یکدیگر متصل شود.

اهمیت این سازوکار برای واردکننده در کاهش زمان تأمین ارز است. در شرایطی که تولیدکننده برای ادامه فعالیت به مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای نیاز دارد، هرگونه تأخیر در تأمین ارز می‌تواند به تأخیر در واردات، افزایش هزینه‌ها و در نهایت افزایش قیمت تمام‌شده منجر شود. به گفته بانک مرکزی، در سازوکار جدید واردکننده می‌تواند بدون قرار گرفتن در صف تخصیص، ارز مورد نیاز خود را از صادرکننده تأمین کند.

در سمت دیگر بازار نیز صادرکننده با مسیر مشخص‌تری برای عرضه ارز مواجه شده است. بر اساس توضیحات ارائه‌شده، صادرکننده ارز خود را به بانک می‌فروشد و بانک نیز موظف است آن را به واردکننده بفروشد و بانک مرکزی بر این فرآیند نظارت می‌کند. این سازوکار در واقع تلاش می‌کند نقش واسطه‌ای نظام بانکی را میان منابع ارزی صادراتی و نیاز وارداتی تقویت کند و در عین حال نظارت بانک مرکزی بر گردش ارز حفظ شود.

این تغییرات در شرایطی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که بخش قابل توجهی از تجارت ایران وابسته به واردات مواد اولیه، تجهیزات و کالاهای واسطه‌ای است. بنابراین سرعت دسترسی به ارز می‌تواند مستقیماً بر سرعت فعالیت واحدهای تولیدی اثر بگذارد. هرچه فاصله زمانی میان ثبت سفارش، تأمین ارز و ورود کالا کاهش پیدا کند، امکان برنامه‌ریزی برای بنگاه‌ها نیز افزایش خواهد یافت.

کاهش بوروکراسی؛ آزمون جدید سیاست ارزی

یکی دیگر از محورهای اصلاحات اعلام‌شده، امکان فروش ارز اسکناس صادراتی به بانک‌هاست. بر اساس توضیحات بانک مرکزی، در گذشته استفاده از ارز اسکناس صادراتی با محدودیت‌هایی مواجه بود و صادرکننده باید آن را برای مصارف خدماتی یا به بانک مرکزی می‌فروخت. اکنون بانک‌ها امکان خرید این اسکناس‌ها را پیدا کرده‌اند و می‌توانند از همان منابع برای تأمین ارز واردات استفاده کنند.

این تغییر در ظاهر یک اصلاح فنی است، اما در عمل می‌تواند به معنای ایجاد یک مسیر تازه برای اتصال منابع ارزی صادرات به تقاضای وارداتی باشد. در صورت اجرای دقیق این فرآیند، ارز حاصل از صادرات می‌تواند با سرعت بیشتری وارد چرخه رسمی تجارت شود و به جای باقی‌ماندن خارج از شبکه رسمی، برای تأمین نیاز واردکنندگان مورد استفاده قرار گیرد.

با این حال، موفقیت هر سیاست ارزی تنها به ایجاد یک مقرره جدید وابسته نیست. آنچه در میدان تجارت تعیین‌کننده خواهد بود، میزان سهولت استفاده فعالان اقتصادی از این مقررات است. اگر فرآیندهای بانکی، اداری و نظارتی همچنان طولانی و چندلایه باشند، حتی یک مسیر قانونی جدید نیز ممکن است نتواند به ظرفیت واقعی خود برسد. بنابراین کاهش بوروکراسی باید همزمان با شفاف‌سازی ضوابط، هماهنگی میان دستگاه‌ها و ثبات مقررات دنبال شود

بانک مرکزی نیز اعلام کرده است که در همین راستا، اصلاح آیین‌نامه‌های مرتبط با صادرات و واردات را با همکاری وزارتخانه‌ها و بخش خصوصی در کمیسیون اقتصادی دولت دنبال می‌کند. هدف اعلام‌شده، تسهیل همزمان فرآیند واردات، صادرات و بازگشت ارز صادراتی است؛ سه حلقه‌ای که در اقتصاد ایران ارتباط مستقیمی با یکدیگر دارند.

اگر صادرکننده نتواند ارز خود را به سادگی وارد چرخه رسمی کند، عرضه ارز کاهش می‌یابد؛ اگر واردکننده نتواند به‌موقع ارز دریافت کند، ورود مواد اولیه و کالاهای مورد نیاز تولید با تأخیر مواجه می‌شود و اگر قواعد تجارت خارجی مرتباً تغییر کند، هزینه تصمیم‌گیری برای فعال اقتصادی افزایش خواهد یافت. بنابراین اصلاح سیاست ارزی زمانی می‌تواند اثر واقعی خود را نشان دهد که این سه بخش همزمان مورد توجه قرار گیرند.

از سوی دیگر، افزایش معاملات مستقیم میان صادرکنندگان و واردکنندگان از کمتر از یک میلیون دلار به بیش از ۵۰ میلیون دلار در روز، نشان‌دهنده تغییری مهم در سازوکار عرضه و تقاضای ارز است. استمرار این روند می‌تواند اطلاعات بیشتری درباره میزان کارآمدی این مسیر در تأمین ارز بخش تولید و تجارت ارائه کند.

در نهایت، بازگشت بیش از ۱.۵ میلیارد دلار ارز اسکناس، افزایش حجم معاملات مستقیم ارزی، امکان فروش اسکناس به بانک‌ها و اصلاح آیین‌نامه‌های تجاری را باید به عنوان اجزای یک بسته سیاستی گسترده‌تر دید. این اقدامات در شرایطی اجرا می‌شوند که تجارت خارجی ایران با محدودیت‌های جدی بین‌المللی و داخلی مواجه است و هر کاهش در زمان و هزینه مبادله می‌تواند برای فعالان اقتصادی اهمیت داشته باشد.

اکنون چالش اصلی، تبدیل اصلاحات مقرراتی به یک فرآیند پایدار و قابل پیش‌بینی است. صادرکننده باید بداند ارز خود را از چه مسیری و با چه هزینه‌ای بازمی‌گرداند، واردکننده باید بتواند زمان تأمین ارز را پیش‌بینی کند و نظام بانکی نیز باید بتواند میان این دو بخش ارتباطی شفاف و سریع برقرار کند. در چنین چارچوبی، سیاست ارزی از یک مانع اداری به ابزاری برای روان‌تر شدن تجارت خارجی تبدیل خواهد شد؛ موضوعی که میزان تحقق آن را باید در آمارهای ماه‌های آینده، حجم بازگشت ارز، سرعت تأمین ارز واردات و استمرار معاملات میان صادرکنندگان و واردکنندگان سنجید.

معاون وزیر صنعت:از سرگیری ثبت درخواست صدور پروانه اکتشاف

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت از ازسرگیری ثبت درخواست‌های صدور پروانه اکتشاف در پلتفرم جدید سامانه «کاداستر» خبر داد و گفت: این فرآیند به‌صورت پایلوت (نمونه) در سه استان آغاز شده است و پس از طی مرحله آزمایشی، به شکل سراسری عملیاتی خواهد شد.به گزارش وزارت صنعت، معدن و تجارت، وجیه‌اله جعفری با اشاره به این اقدام در دفتر اکتشاف وزارت صنعت، معدن و تجارت اظهار داشت: ثبت درخواست‌های صدور پروانه اکتشاف در پلتفرم جدید سامانه «کاداستر» به‌صورت پایلوت در استان‌های خراسان رضوی، سیستان و بلوچستان و خراسان شمالی از سر گرفته شده است.

گزارش اقتصاد پویا از پشت پرده قیمت های نجومی خودرو؛

معمای ارزش‌گذاری خودروهای وارداتی

اقتصاد پویا / سرویس صنعت- بازار خودروهای وارداتی در ایران تنها با مسئله تعرفه، هزینه حمل، نرخ ارز و محدودیت‌های واردات روبه‌رو نیست؛ یکی از حلقه‌های کمتر دیده‌شده اما اثرگذار در شکل‌گیری قیمت نهایی خودرو، ارزش‌گذاری گمرکی است. عددی که در این مرحله برای یک خودرو تعیین می‌شود، می‌تواند مبنای محاسبه بخش قابل‌توجهی از حقوق و عوارض قرار گیرد و در نهایت بر قیمت تمام‌شده خودرو برای مصرف‌کننده اثر بگذارد. به همین دلیل، هر اختلاف قابل‌توجه میان قیمت واقعی خودرو در مبدأ و ارزش اظهارشده در فرآیند واردات، می‌تواند به یکی از عوامل افزایش قیمت در بازار تبدیل شود.

حسین جلیلی بال / نمونه مطرح‌شده درباره آریزو ۸ ، تصویری روشن از این اختلاف ارائه می‌کند. بر اساس اظهارات مطرح‌شده، قیمت این خودرو در چین حدود ۹۲ هزار یوان بوده، اما ارزش آن در ایران ۲۱۳ هزار یوان اعلام شده است. اگر نرخ هر یوان را ۳۴ هزار تومان در نظر بگیریم، ۹۲ هزار یوان حدود ۳.۱ میلیارد تومان و ۲۱۳ هزار یوان حدود ۷.۲ میلیارد تومان خواهد بود. به بیان ساده‌تر، خودرویی که ارزش آن در مبدأ حدود ۳ میلیارد تومان برآورد می‌شود، در فرآیند ارزش‌گذاری با رقمی بیش از ۷ میلیارد تومان مواجه شده است؛ اختلافی که حدود ۴ میلیارد تومان است و نمی‌توان اثر آن را بر هزینه‌های بعدی نادیده گرفت.

البته ارزش گمرکی الزاماً معادل قیمت فروش خودرو در بازار یا حتی قیمت خرید آن در کشور مبدأ نیست و عوامل مختلفی می‌تواند در تعیین ارزش نهایی دخالت داشته باشد. اما هنگامی که فاصله میان قیمت اعلام‌شده و ارزش‌گذاری‌شده بسیار زیاد می‌شود، این پرسش مطرح است که مبنای محاسبه چه بوده و چه سازوکاری برای توضیح این اختلاف وجود دارد؟

ارزش‌گذاری؛ حلقه‌ای که می‌تواند قیمت خودرو را تغییر دهد

در ساختار واردات، قیمت خودرو تنها به رقم خرید آن محدود نمی‌شود. هزینه حمل، بیمه، حقوق و عوارض، مالیات‌ها، هزینه‌های ترخیص و سایر هزینه‌های قانونی نیز در قیمت نهایی نقش دارند. در چنین شرایطی، افزایش ارزش پایه خودرو می‌تواند مبنای محاسبه برخی هزینه‌های بعدی را نیز افزایش دهد. بنابراین اگر ارزش یک خودرو به‌جای ۹۲ هزار یوان، ۲۱۳ هزار یوان در نظر گرفته شود، اثر آن تنها به تفاوت میان این دو عدد محدود نمی‌ماند؛ زیرا رقم بالاتر می‌تواند به زنجیره‌ای از هزینه‌های بیشتر منجر شود.به همین دلیل، ارزش‌گذاری گمرکی را باید یکی از نقاط حساس در زنجیره قیمت‌گذاری خودروهای وارداتی دانست. هرچه این ارزش بالاتر باشد، در مواردی که عوارض و هزینه‌ها بر مبنای آن محاسبه می‌شوند، هزینه ورود خودرو نیز افزایش پیدا می‌کند. در نهایت این هزینه یا باید توسط واردکننده جذب شود یا به قیمت فروش منتقل شود؛ در بازاری که حاشیه سود، نرخ ارز و هزینه‌های تجاری نیز بر قیمت اثر می‌گذارند، احتمال انتقال این هزینه‌ها به مصرف‌کننده موضوعی جدی است. در اظهارات مطرح‌شده، همچنین به این نکته اشاره شده که گمرک انگیزه‌ای برای پایین آوردن ارزش خودرو ندارد، زیرا افزایش ارزش اظهارشده می‌تواند به افزایش حقوق و عوارض گمرکی منجر شود. این موضوع البته به معنای اثبات تخلف یا وجود تعمد در یک مورد خاص نیست، اما اهمیت شفافیت در روش ارزش‌گذاری را بیشتر می‌کند. اگر یک خودرو در کشور مبدأ با قیمت مشخصی معامله می‌شود و در فرآیند واردات ارزش بسیار متفاوتی برای آن تعیین می‌شود، باید امکان دسترسی به مبنای کارشناسی و مستندات این تفاوت وجود داشته باشد.مسئله مهم دیگر، تفاوت میان «قیمت واقعی خرید» و «ارزش گمرکی» است. در بسیاری از نظام‌های گمرکی، ارزش‌گذاری صرفاً بر اساس فاکتور ارائه‌شده توسط واردکننده انجام نمی‌شود و گمرک می‌تواند با استفاده از سوابق، اطلاعات بازار و روش‌های قانونی، ارزش کالا را بررسی کند. بنابراین صرف مشاهده یک عدد بالاتر از قیمت کارخانه یا بازار مبدأ، به‌تنهایی اثبات نمی‌کند که ارزش‌گذاری نادرست بوده است. آنچه اهمیت دارد این است که روش محاسبه برای فعال اقتصادی و مصرف‌کننده قابل فهم و قابل پیگیری باشد. در شرایطی که واردات خودرو با محدودیت‌های ارزی، تعرفه‌ای و مقرراتی متعدد مواجه است، نبود شفافیت در همین نقطه می‌تواند فضای بی‌اعتمادی ایجاد کند. واردکننده نمی‌داند دقیقاً بر چه اساسی باید هزینه ورود خودرو را محاسبه کند و مصرف‌کننده نیز نمی‌داند چه میزان از قیمت نهایی خودرو ناشی از قیمت واقعی محصول و چه میزان ناشی از هزینه‌های ناشی از سیاست تجاری و ارزش‌گذاری است.

از خودروی ۳ میلیاردی تا خودروی ۷ میلیاردی؛ هزینه‌ای که به مصرف‌کننده می‌رسد

اگر ارقام مطرح‌شده درباره آریزو ۸ را مبنا قرار دهیم، فاصله میان ۹۲ هزار و ۲۱۳ هزار یوان بسیار قابل‌توجه است. با نرخ فرضی ۳۴ هزار تومان برای هر یوان، اختلاف ارزش دو رقم به حدود ۴.۱ میلیارد تومان می‌رسد. این یعنی پیش از آنکه خودرو به مرحله فروش نهایی برسد، یک فاصله چند میلیارد تومانی میان قیمت مورد اشاره در مبدأ و ارزش تعیین‌شده برای آن در ایران شکل گرفته است.همین مثال نشان می‌دهد که بحث خودروهای وارداتی را نمی‌توان فقط با مقایسه قیمت کارخانه‌ای یا قیمت بازار بررسی کرد. برای فهم قیمت نهایی باید کل زنجیره را دید: قیمت خودرو در مبدأ، نرخ ارز، ارزش گمرکی، تعرفه، مالیات، حمل‌ونقل، بیمه، هزینه ترخیص، هزینه‌های شماره‌گذاری و سایر هزینه‌های قانونی و تجاری. هر تغییر در یکی از این حلقه‌ها می‌تواند قیمت نهایی را جابه‌جا کند.از سوی دیگر، افزایش ارزش گمرکی می‌تواند آثار گسترده‌تری نیز داشته باشد. وقتی هزینه ورود خودرو افزایش پیدا می‌کند، واردکننده برای حفظ حاشیه سود خود ممکن است قیمت فروش را افزایش دهد. در چنین شرایطی، مصرف‌کننده‌ای که انتظار دارد واردات موجب افزایش رقابت و تعدیل قیمت‌ها شود، با خودرویی مواجه می‌شود که فاصله قیمت آن با بازار کشور مبدأ بسیار زیاد است.این موضوع اهمیت اصلاح سازوکارهای قیمت‌گذاری و ارزش‌گذاری را بیشتر می‌کند. هدف از واردات خودرو، صرفاً ورود فیزیکی خودرو به کشور نیست؛ مهم‌تر از آن، اثر واردات بر رقابت، کیفیت، تنوع و قیمت بازار است. اگر هزینه‌های جانبی و فرآیندهای اداری به اندازه‌ای سنگین شوند که خودرو با چند برابر قیمت مبدأ به دست مصرف‌کننده برسد، بخشی از اثر اقتصادی مورد انتظار از واردات کاهش پیدا خواهد کرد.راهکار در چنین شرایطی الزاماً پایین آوردن مصنوعی ارزش خودرو نیست. چنین اقدامی می‌تواند خود تبعات مالی و حقوقی داشته باشد. مسئله اصلی، ایجاد یک سازوکار شفاف، قابل سنجش و قابل اعتراض است؛ به‌گونه‌ای که مشخص باشد ارزش هر خودرو دقیقاً بر اساس چه اطلاعاتی تعیین شده و اگر واردکننده نسبت به آن اعتراض دارد، چه مسیر مشخصی برای بررسی مجدد وجود دارد.همچنین انتشار عمومی معیارهای ارزش‌گذاری می‌تواند به کاهش اختلافات کمک کند. اگر برای یک مدل خودرو، قیمت‌های مرجع و روش مشخصی وجود داشته باشد، امکان مقایسه میان ارزش مبدأ و ارزش تعیین‌شده در ایران فراهم می‌شود. در چنین شرایطی، هم دولت از درآمدهای قانونی خود اطمینان بیشتری خواهد داشت و هم فعال اقتصادی با هزینه‌های غیرقابل پیش‌بینی مواجه نمی‌شود.ماجرای خودرویی که قیمت آن در محاسبات مطرح‌شده حدود ۳.۱ میلیارد تومان و ارزش‌گذاری آن بیش از ۷.۲ میلیارد تومان عنوان شده، فراتر از یک اختلاف عددی است. این مثال پرسشی بزرگ‌تر را پیش روی سیاست‌گذار قرار می‌دهد: وقتی هدف از واردات، افزایش عرضه و ایجاد رقابت در بازار خودرو است، آیا ساختار هزینه‌ها و ارزش‌گذاری‌ها اجازه می‌دهد این هدف در قیمت نهایی خودرو برای مصرف‌کننده نیز دیده شود؟

آگهی مفقودی

برگ سبز ماشین سواری وانت پیکان مدل ۱۳۹۱ پلاک ۸۲_۱۳۴م ۱۴ موتور ۱۱۴f۰۰۰۴۷۸۵ شاسی NAAA۴۶AA۵CG۳۵۰۰۵۷ بنام ریحانه محمدیان امیری مفقود و از درجه اعتبار ساقط میباشد.

مفقودی

برگ سبز – سند کمپانی خودرو سواری سیستم سمند تیپ ایکس ۷ به رنگ مشکی مدل ۱۳۸۱ شماره موتور ۳۲۹۰۸۱۰۳۹۱۲ و شماره شاسی ۸۱۲۰۴۰۱۲ به شماره انتظامی ۱۷ ل ۴۲۹ ایران ۱۷ بنام بهنام احمدزاده مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.۴۷۴۷

مفقودی

برگ کمپانی خودرو سواری سیستم دنا تیپ TCA-DENA+EF۷ به رنگ سفید – روغنی مدل ۱۴۰۲ شماره موتور ۱۵۳H۰۱۲۵۴۹۶ و شماره شاسی NAAW۶۱HU۲PE۶۹۴۷۹۳ به شماره انتظامی ۴۵ ه ۱۴۴ ایران ۱۷ بنام رقیه علی پور مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.۶۷۴۸

مفقودی

کارت و برگ سبز و بنچاق سند سواری دوو تیپ اسپرو به شماره شاسی ۷۱۱۸۶۲ شماره موتور ۲۵۰۳۹۶۲۸سال تولید ۱۹۹۳ به شماره پلاک ۱۱۹ق۳۴ ایران ۴۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبت ملک جوانرود

آقای محمد عادل عبدالهی فرزند مصطفی درخواست رسیدگی به قولنامه ی عادی خود و صدور سند مالکیت را از پلاک۱۸ اصلی کچل آباد واقع در بخش ۱۳ کرمانشاه (که از (مالکین -زارعین)اولیه پلاک ۱۸ اصلی کچل آباد خریداری نموده) تقدیم اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان جوانرود نموده است و پرونده ای تحت کلاسه ی ۲۴ سال ۱۴۰۵ تشکیل و به هیات موضوع قانون فوق‌الذکر ارجاع و هیات موضوع قانون مذکور پس از رسیدگی برابر رای شماره ی ۱۴۰۵۶۰۳۱۶۰۰۷۰۰۳۱۳۰مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱حکم به صدور سند مالکیت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۷۸۴۹,۳۶ متر مربع بنام آقای محمد عادل عبدالهی فرزند مصطفی صادر و نام (زارع اولیه - مالک اولیه) عزیز احمدی می باشد .لذا مراتب را در دو نوبت به فاصله ی ۱۵ روز آگهی می گردد تا چنانچه شخص یا اشخاصی نسبت به مورد تقاضا اعتراض داشته باشند از تاریخ انتشار نوبت اول این آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را کتبا به این اداره تسلیم نمایند تا به دادگاه ارسال گردد معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ی ثبت محل تحویل دهد بدیهی است پس از انقضا مدت مقرر اداره ی ثبت برابر مقررات سند مالکیت مورد تقاضا را به نام آقای محمد عادل عبدالهی فرزند مصطفی صادر خواهد نمود .

صدور سند مالکیت مانع از مراجعه ی متضرر احتمالی به دادگاه نیست.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
تاریخ انتشار نوبت دوم :۱۴۰۵/۰۷/۲۱
رییس اداره ی ثبت اسناد و املاک شهرستان جوانرود -اکبر نادری

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه اجرائی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۲۰۰۸۰۰۳۶۵۱ تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۶ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان آق قلا پرونده کلاسه ۲۹۹۹۴۹۴۱۰۹۰۶۸۴۰۲۰۳۱۸۲۲۳۳۰ تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی آقای اراز محمد تحنه فرزند محمد آنه به شماره شناسنامه ۴ کد ملی ۲۰۳۱۸۲۲۳۳۰ صادره گنبدکاووس در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۰۰۰۱,۰۶متر مربع ، مفروز و مجزی شده جزئی از پلاک ثبتی شماره ۱۳_اصلی واقع در آق قلا_اراضی قریه یلمه سالیان بخش۱۲_حوزه ثبتی ملک شهرستان آق قلا تائید گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : روز شنبه ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم : روز یکشنبه ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
احمد نبوی
سرپرست اداره ثبت استاد و املاک آق قلا
از طرف علی برقی

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه اجرائی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۲۰۰۸۰۰۳۴۵۳ تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان آق قلا پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۱۲۰۰۸۰۰۱۶۵۷ تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی خانم افسانه گرگانی فرزند عبدالغفور به شماره شناسنامه و کد ملی ۴۹۷۰۰۳۳۱۵۳ صادره آق قلا در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۳۴۳,۵۷ متر مربع مفروز و مجزی شده جزئی از پلاک ثبتی ۳_اصلی واقع در آق قلا _اراضی قریه کسلخه بخش ۷_حوزه ثبتی ملک شهرستان آق قلا تایید گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول روز یکشنبه ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
تاریخ انتشار نوبت دوم روز دوشنبه ۱۴۰۵/۰۷/۲۰
احمد نبویان
سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک آق قلا
از طرف علی برقی

مفقودی(سند مالکیت وسیله نقلیه یا برگ سبز موتور سیکلت)

سند مالکیت وسیله نقلیه یا برگ سبز حسن رحمنی مالک موتور سیکلت سیستم احسان رنگ مشکی مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک ۱۱۱۳۳- ۳۷۶ به شماره موتور ۰۱۵۰N۲N۲۶۵۵۸۹ به شماره شناسایی N۲N۱۵۰A۹۳۱۳۶۰۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

ابلاغیه

به اطلاع می رساند درخواست ارائه شده از سوی متقاضی(آقای امید عزتی) شاغل در آن واحد مبنی بر استفاده از مزایای بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور (موضوع ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی) در جلسه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۹ کمیته بدوی مشاغل سخت و زیان آور استان کردستان مورد بررسی قرار گرفته و تصمیماتی به شرح ذیل اتخاذ گردیده است.

متقاضی	امید عزتی	
نام شرکت/ کارگاه	مشاغل تایید شده گروه الف	مشاغل تایید شده گروه ب
شرکت ماهان کار سنندج	کارگر خدمات عمومی ۳ کارگر فنی تاسیسات ۱ کارگر فنی	
شرکت خدماتی تاسیساتی گل کاران		
شرکت خدماتی خوشبین کردستان		
شرکت تاجر جوان		
شرکت خدماتی بهکار سنندج		
پیمانکاری شرکت مجد آبیدرغرب		
شرکت پارس تدبیر بنا		
شرکت مجد آبیدر غرب		

رای صادره مستند به تبصره ۵ ماده ۸ آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور از تاریخ ابلاغ به مدت ۱۵ روز اداری قابل تجدیدنظرخواهی(بصورت کتبی در قالب فرم شماره ۴) در کمیته تجدیدنظر بوده و درصورت عدم اعتراض هریک از طرفین وقطعی شدن آن رای مزبور به استناد تبصره ۲ ماده ۱۶ قانون تشکیلات اداری و آئین دادرسی قانون دیوان عدالت اداری ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ برای اشخاص داخل کشور و شش ماه از تاریخ ابلاغ برای افراد مقیم خارج از کشور قابل فرجام خواهی در دیوان اداری خواهدبود.

مقتضی است درصورت قطعی شدن آراء مذکور(عدم اعتراض و یا درصورت اعتراض تائید آراء توسط کمیته تجدید نظر) در خصوص مشاغل تائید شده در گروه الف براساس ماده ۳ مصوبه ۱۵۳۶۵/ت۳۶۰۰۵ ه مورخ ۸۶/۲/۵ هیات محترم وزیران(موضوع آیین نامه بازنشستگی پیش از موعد مشاغل سخت و زیان آور) جهت بهسازی و استاندارد نمودن عوامل محیط کار کارگران شاغل مطابق حد مجاز و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آئین نامه های مربوط و نتایج حاصله این اداره کل را مطلع فرمائید.

ماده ۳ مصوبه ۱۵۳۶۵/ت ۳۶۰۰۵ه مورخ ۸۶/۰۲/۵هیات محترم وزیران

کارفرمایان کارگاه های دایر که از تاریخ تصویب این آئین نامه تمام یا برخی از مشاغل آنها در کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی یا شورای عالی حفاظت فنی، سخت و زیان آور شناخته شده یا می شود مکلفند ظرف دو سال از تاریخ ابلاغ تصمیم قطعی کمیته یا شورا حسب مورد نسبت به ایمن سازی عوامل و شرایط محیط کار مطابق حد مجازی و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آئین نامه های مربوط (مصوب شورای عالی حفاظت فنی) و سایر قوانین موضوعه در این زمینه اقدام و صفت سخت و زیان آوری مشاغل موضوع بند (الف) ماده (۱) را حذف و نتیجه را کتبا به کمیته بدوی موضوع ماده (۸) این آئین نامه برای بررسی وتأیید گزارش نمایندم.الف ۱۰۵۳۳

گورش شعبانی– مدیر روابط کار

واریز ۷۳.۴ همت دیگر از مطالبات گندم‌کاران کشور

مدیرعامل سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها با اشاره به واریز ۷۳.۴ همت از مطالبات گندم‌کاران گفت: مجموع پرداختی به گندم‌کاران کشور به ۳۴۸.۴ همت رسید.

به گزارش سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها، حسن نوروزی از واریز ۷۳.۴ همت دیگر از مطالبات گندم‌کاران خبر داد و گفت: این مبالغ امروز شنبه (۴ مهرماه ۱۴۰۵) به حساب گندم‌کاران واریز شد.

وی افزود: در این مرحله، با تامین و تخصیص اعتبار ۷۳.۴ همت برای پرداخت مطالبات گندم‌کاران، واریز مبالغ انجام شد.نوروزی با تشریح جزئیات این مرحله از پرداخت‌ها اظهار داشت: با این مرحله از واریزی، میزان پرداخت مطالبات گندم‌کارانی که از ابتدای فصل خرید تا ۱۵ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۵ محصول خود را به مراکز خرید تضمینی تحویل داده‌اند، به ۹۵ درصد رسید.مدیرعامل سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها ادامه‌داد: همچنین با این مرحله از واریزی، میزان پرداخت مطالبات گندم‌کارانی که محصول خود را در بازه ۱۶ اردیبهشت تا ۲۰ خردادماه ۱۴۰۵ تحویل داده‌اند، به ۹۵ درصد رسید.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل:

بابل قطب پیشرو در «حکمرانی سلامت» و آموزش نوین پزشکی در شمال کشور است

بابل: مژده دامچی- خبرنگار // رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل با تأکید بر ظرفیت‌های منحصربه‌فرد این شهرستان در حوزه سلامت، بابل را به عنوان پیشگام در آموزش پزشکی نوین و حکمرانی سلامت در شمال کشور برشمرد.

دکتر حسین قربانی، چهارشنبه یکم مهر در نشست تخصصی بررسی چالش‌ها و فرصت‌های حوزه سلامت با اشاره به جایگاه تاریخی و علمی بابل در نظام پزشکی کشور اظهار کرد: بابل به‌عنوان دومین نظام پزشکی کشور و اولین نظام پزشکی در شمال ایران، دارای شناسنامه و جایگاهی استراتژیک است

وی تصریح کرد: این شهرستان با تکیه بر نیروی انسانی متخصص و توانمند، ظرفیت‌های بسیار بالایی برای تبدیل شدن به کانون مطالعاتی و اجرایی در تراز ملی دارد.

وی یادآور شد: بابل از محیط‌های «آنکوباتوری» (پرورش ایده‌های علمی) بسیار مطلوبی برخوردار است که می‌تواند در زمینه مطالعات حکمرانی سلامت، نقشی پیشرو و راهبردی ایفا کند.

لزوم اجرای طرح‌های پایلوت در شرایط محدودیت منابع

رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل با اشاره به شرایط اقتصادی کشور و محدودیت منابع مالی تصریح کرد: در شرایط فعلی که منابع مالی محدود و مصارف، گسترده و جدید هستند، شاید امکان اجرای پروژه‌های کلان در مقیاس ملی در لحظه وجود نداشته باشد؛ اما این محدودیت، فرصتی برای تمرکز بر اجرای «طرح‌های پایلوت مطالعاتی» است که می‌تواند نقشه راه آینده سلامت کشور را ترسیم کند.

قربانی با اشاره به تجربه موفق اجرای طرح پزشکی خانواده در بابل گفت: دانشگاه علوم پزشکی بابل در بسیاری از توسعه‌های حوزه سلامت همواره پیشگام بوده است.

وی خاطرنشان کرد: اجرای طرح‌های توسعه‌ای در این دانشگاه، مدیران مجموعه را با ابعاد کلان سیاست‌گذاری و مدیریت اجرایی آشنا کرد که نتایج مبارک و قابل توجهی برای نظام سلامت به همراه داشت؛ نتایجی که در گذشته شاید حتی قابل پیش‌بینی نبودند.

وی گفت: با توجه به پتانسیل‌های موجود، آمادگی داریم تا با استفاده از تجربیات نمایندگان مجلس و صاحب‌نظران حوزه سلامت، نقشه راه بهداشتی دانشگاه را تدوین کرده و با اجرای پروژه‌های مطالعاتی، گام‌های مؤثری برای ارتقای زیرساخت‌های سلامت در کشور برداریم. وی همچنین خواستار پرداخت مطالبات پزشکان خانواده بابل بعد از ۲۰ سال شد

در ادامه:

* افتتاح پروژه‌های دانشگاه علوم پزشکی بابل در دولت چهاردهم بمناسبت هفته دولت
* افتتاح مرکز خدمات جامع سلامت آموزشی شهید بزاز
* بهره‌برداری از سی تی اسکن بیمارستان روحانی
* عملیات احداث پایگاه اورژانس در درازکلا
*بهره‌برداری از ایستگاه بهداشتی گلیران
* بهره‌برداری از بخش توانبخشی قلبی بیمارستان روحانی
* راه‌اندازی ۱۰ دستگاه تله مدیسین در اورژانس
* بهره‌برداری از سالن بدنسازی خوابگاه پسران
* بهره‌برداری از سرای دانشجویی شهید دکتر سید مظفر ربیعی
* تقدیر از خیرین پروژه‌های درمانی بیمارستان روحانی
* راه اندازی بخش مراقب های مغز و اعصاب و بخش اطفال بیمارستان روحانی به کمک خیر نیک‌اندیش

دانشگاه علوم پزشکی بابل در پرداخت مطالبات پرسنلی جزو دانشگاه‌های به‌روز کشور است

رضایت بیماران و کارکنان؛ شاخص مهم ارزیابی عملکرد دانشگاه علوم پزشکی بابل است. دکتر رضوی «معاون درمان وزارت بهداشت در بابل»: وضعیت مطلوب شاخص‌های درمانی دانشگاه علوم پزشکی بابل، رضایت بیماران و کارکنان را از مهم‌ترین نشانه‌های عملکرد مطلوب این دانشگاه است.

وی گفت: دانشگاه علوم پزشکی بابل، دانشگاهی زنده و پویا به نظر می‌رسد که مجموعه آن برای ارائه خدمت به مردم تلاش می‌کنند و هدف اصلی در حوزه سلامت باید تأمین رضایت بیماران و کارکنان است.

رضوی بیان داشت: رضایت، واژه‌ای کوتاه اما حاصل همکاری و همراهی مجموعه‌ای از سازمان‌ها و افراد است و زمانی شکل می‌گیرد که همه اجزای نظام سلامت برای ارائه خدمت مطلوب به بیمار در کنار یکدیگر قرار گیرند و رضایت‌مندی کارکنان یکی از عوامل مؤثر بر کیفیت خدمات درمانی است. این دانشگاه از جمله دانشگاه‌هایی است که توانسته مطالبات پرسنلی خود را تقریباً به‌روز نگه دارد

بابل می‌تواند پیشرو در طرح‌های پایلوت و حکمرانی سلامت کشور باشد

دکتر فاطمه‌محمدبیگی، «نایب‌رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی، در بابل»:مجموعه دانشگاه علوم پزشکی بابل بستری ایده‌آل برای اجرای طرح‌های پایلوت و مطالعات حکمرانی سلامت در کشور دانست.

بابل به‌عنوان قدیمی‌ترین شهر استان و نخستین مرکز پزشکی شناسنامه‌دار در شمال کشور، همواره در عرصه آموزش پزشکی و اجرای برنامه‌های کلان مانند پزشکی خانواده پیشگام بوده است.

وجود نیروی انسانی متعهد و متخصص در کنار یک محیط آنکوباتوری و ساختار جامع در بابل، ظرفیتی ویژه ایجاد کرده است تا این دانشگاه بتواند در حوزه الگوسازی و مطالعات حکمرانی سلامت در مقیاس ملی نقش‌آفرینی کند.

اگرچه شاید در شرایط کنونی امکان اجرای برخی طرح‌های بزرگ در مقیاس سراسری وجود نداشته باشد، اما دانشگاه علوم پزشکی بابل می‌تواند با تکیه بر تجارب موفق قبلی خود، به‌عنوان کانون اجرای طرح‌های توسعه‌ای و پایلوت در سطح خرد و متوسط عمل کند تا با دستیابی به منابع بیشتر، این مدل‌ها در سطح کشوری عملیاتی شوند.

دکتر فاطمی نماینده مردم بابل در مجلس:

شهرستان بابل با توجه به قدمت دانشگاه علوم پزشکی، هنوز بیمارستان تأمین اجتماعی ندارد

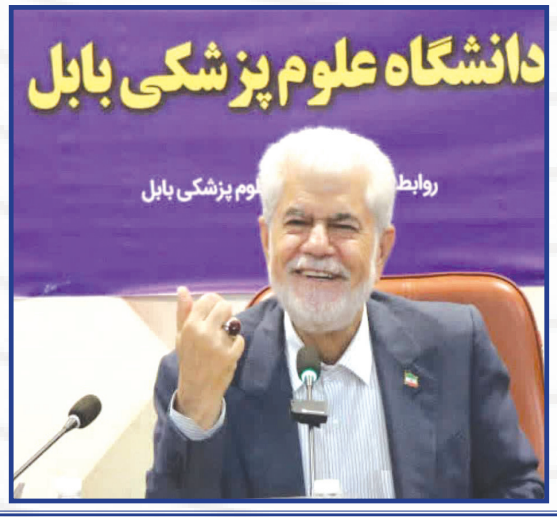

شهرستان بابل با توجه به قدمت دانشگاه علوم پزشکی، هنوز بیمارستان تأمین اجتماعی ندارد؛ در حالی که بسیاری از شهرهای اطراف از این ظرفیت برخوردارند. وی خواستار ارتقای درمانگاه تأمین اجتماعی بابل شد تا خدمات آن متناسب با نیاز جمعیت توسعه یابد.

فاطمی در ادامه با اشاره به وضعیت داروخانه هلال احمر بابل، یادآور شد: مردم برای تهیه برخی داروهای تکنسخه‌ای و داروهای ضروری مجبورند به تهران یا ساری مراجعه کنند و در برخی موارد نیز این داروها را پیدا نمی‌کنند.

وی افزود: انتظار داریم با حضور رئیس و اعضای کمیسیون بهداشت و درمان مجلس و مسئولان وزارت بهداشت، موضوع راه‌اندازی داروخانه هلال احمر بابل تعیین تکلیف شود؛ چرا که در این موضوع باید منافع و نیاز مردم در اولویت قرار گیرد.

کمیسیون بهداشت یکی از فعال‌ترین کمیسیون‌ها در حوزه نظارتی است

حسینعلی شهریاری رئیس کمیسیون بهداشت مجلس در بابل با اشاره به چالش‌های موجود درحوزه سلامت و معیشت، برنقش محوری کمیسیون در نظارت براجرای دقیق قوانین برای بهبود وضعیت معیشتی شهروندان تأکید کرد.

شهریاری با اشاره به فعالیت‌های اخیر کمیسیون، اظهار کرد: برخلاف برخی تصورات، کمیسیون بهداشت و درمان یکی از فعال‌ترین کمیسیون‌ها درحوزه نظارتی است ما علاوه بر وظایف قانون‌گذاری، جلسات نظارتی گسترده‌ای را درسطح وزارتخانه‌ها و استان‌ها برگزار می‌کنیم تا اطمینان حاصل شود که خدمات به درستی و با کیفیت لازم به دست مردم می‌رسد

گسترش شبکه پروازی «هما» از مشهد؛ کیش مقصد جدید

هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران (هما) در راستای توسعه شبکه پروازی خود از فرودگاه مشهد، مسیر جدید مشهد-کیش-مشهد را از ۶ مهرماه برقرار می کند

به گزارش هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران، این مسیر به‌مدت دو هفته و در روزهای دوشنبه و پنج‌شنبه برقرار خواهد بود. بر اساس برنامه پروازی اعلام‌شده، نخستین پرواز این مسیر روز دوشنبه (۶ مهرماه) ساعت ۱۰:۰۰ از مشهد به مقصد کیش انجام می‌شود و پرواز برگشت نیز ساعت ۱۳:۰۰ از فرودگاه کیش به مقصد مشهد انجام خواهد شد. همچنین پروازهای روزهای پنج‌شنبه ۱۰ و ۱۷ مهرماه، ساعت ۸:۱۰ از مشهد به کیش و ساعت ۱۱:۱۰ از کیش به مشهد انجام می‌شود. در روز دوشنبه ۱۴ مهرماه نیز پرواز رفت ساعت ۸:۴۵ و پرواز برگشت ساعت ۱۱:۴۵ برنامه‌ریزی شده است

گزارش آماری دانشگاه علوم پزشکی بابل

جهانی، معاون بهداشت دانشگاه علوم پزشکی بابل نیز در این نشست به ارائه آمار و ارقام پرداخته و گفت: «بیش از ۵۸۲ هزار نفر تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی بابل هستند. ما ۴۱ مرکز خدمات جامع سلامت و ۱۷۵ خانه بهداشت داریم و ساخت ۴ خانه بهداشت جدید نیز در جریان است. همچنین از امکاناتی نظیر آزمایشگاه تخصصی سل، آزمایشگاه آب، مرکز زنان و دو مرکز سلامت منتخب شبانه‌روزی بهره می‌بریم.»

وی در بخش سلامت مادر و کودک اعلام کرد: «با مداخلات موفق تیم مدیریتی و کنترل عفونت‌های بیمارستانی، میزان مرگ‌ومیر مادران به صفر رسیده و میزان مرگ‌ومیر نوزادان نیز نسبت به سال‌های گذشته کنترل شده است. با این حال، در حوزه سلامت عمومی با چالش‌هایی نظیر نرخ بالای چاقی در کودکان، فشار خون بالا به میانگین کشوری و نرخ بالای دیابت روبرو هستیم. در حالی که وضعیت سرطان دهانه رحم مطلوب است، در حوزه سرطان کولون نیاز به اقدامات بیشتری داریم.

وی افزود: ما در شهرستان بابل ۱۵۰ بهورز نیاز داریم. مستهلک بودن برخی از مراکز بهداشت و سلامت است و بسیاری از خانه‌های بهداشت بالای ۶۳ درصد دچار فرسودگی هستند.

فرسودگی ساختاری بیمارستان‌ها مهم‌ترین چالش دانشگاه است

دکتر حسین قربانی «رئیس دانشگاه علوم پزشکی» در نشست تخصصی بررسی مسائل و چالش‌های «حوزه سلامت مازندران» گفت: دانشگاه علوم پزشکی بابل از نظر تعداد تخت و ظرفیت ارائه خدمات، وضعیت نسبتاً مناسبی دارد، اما آنچه امروز بیش از همه ما را آزار می‌دهد، فرسودگی ساختاری بیمارستان‌هاست.

مهم‌ترین مسئله ما در دانشگاه علوم پزشکی بابل، نوسازی زیرساخت‌های درمانی و جایگزینی بیمارستان‌های فرسوده است و در این زمینه، ساخت بیمارستان جدید بابلسر می‌تواند کمک قابل‌توجهی به مجموعه دانشگاه علوم پزشکی بابل و ارتقای ظرفیت‌های درمانی منطقه کند.

با بهره‌گیری از دیدگاه‌های روشن و تجربیات ارزشمند اعضای کمیسیون بهداشت و درمان، معاونان وزارت بهداشت و دیگر مسئولان حاضر، اگر همین راهکارها و مصوبات به مرحله اجرا برسد، می‌توان بخش قابل‌توجهی از تعهدی را که طی چهار سال گذشته در قبال مردم بابل داشته‌ایم، محقق کرد.

پیشگامی بابل یک موفقیت برای طرح پزشکی خانواده در کل کشور است

دکتر رئیسی معاون بهداشت وزارت در دیدار بهورزان و نمایندگان پزشک خانواده روستایی و شهری با اعضای کمیسیون بهداشت مجلس در معاونت بهداشتی شهرستان اظهار داشت: علیرغم همه مشکلاتی که بوده بنظرم استان مازندران(بابل) در خصوص پزشک خانواده موفق بوده است.

برای اولین بار، نظام ارجاع درحال شکل گیری است که تکریم بیمار و تکمیل فرایند برای پرونده سلامت است.اگر موفق شویم نظام ارجاع را راه‌اندازی کنیم موفقیت بزرگ برای کل کشور اتفاق می‌افتد.کار بابل در فرایند ارجاع، بزرگ است. نباید ناامید شد؛ چون کار، کار بزرگی است.

آمار مرگ‌ومیر مادران باردار در دو سال گذشته در بابل صفر است

دکتر رئیسی معاون بهداشتی وزیر بهداشت در بابل: آمار مرگ‌ومیر مادران باردار در دو سال گذشته در بابل صفر است. دانشگاه علوم پزشکی بابل در شاخص‌های کلیدی سلامت پیشگام است؛ کسب آمار صفر در مرگ‌ومیر مادران باردار طی دو سال اخیر و پوشش مطلوب نظام ارجاع و پزشکی خانواده، نشان‌دهنده توانمندی و تلاش شبانه‌روزی مجموعه مدیریتی و درمانی این شهرستان است. به‌منظور ارتقای سلامت دهان و دندان، ۶ دستگاه یونیت دندانپزشکی از سوی معاونت بهداشتی به مجموعه سلامت بابل اهدا شد. همچنین راه اندازی شبکه مرجع خدمات دندانپزشکی و توسعه شبکه مرجع آزمایشگاهی با افزایش مراکز خون‌گیری جهت کاهش هزینه‌های پرداختی مردم در حوزه پاراکلینیک در دستور کار قرار گرفت و مقرر شد خانه‌های بهداشت با عمر بالای ۲۵ سال به‌صورت مشارکتی (۵۰ درصد وزارت بهداشت و ۵۰ درصد استانداری مازندران) بهسازی و بازسازی شوند.

تاکید معاون توسعه وزارت بهداشت بر تخصیص منابع و نیروی انسانی برای ارتقای زیرساخت‌های سلامت بابل

وی گفت : کمبود تخت‌های بیمارستانی، محدودیت نیروی انسانی، فرسودگی و کمبود تجهیزات و افزایش مراجعات از استان‌های مختلف، از مهم‌ترین چالش‌های حوزه سلامت بابل است و مسئولان وزارت بهداشت از پیگیری برای رفع بخشی از این مشکلات و تعیین تکلیف پروژه‌های درمانی خبر دادند.

طاهر موهبتی با تأکید بر ضرورت تقویت زیرساخت‌های درمانی و دانشگاهی این شهرستان اظهار کرد: وزارت بهداشت در مسیر توسعه خدمات سلامت و رفع چالش‌های درمانی در کنار مردم خواهد بود و تلاش می‌کند ظرفیت‌های موجود در مناطق مختلف افزایش یابد.

بررسی جایگاه بابل در نظام سلامت کشور

در ادامه این نشست، حسن نتاج، نماینده بابل و عضو کمیسیون بهداشت مجلس، با اشاره به جایگاه استراتژیک این شهرستان اظهار کرد: بابل پس از تهران، دومین نظام پزشکی کشور را در اختیار دارد. اگرچه بابل مرکز استان نیست، اما با توجه به موقعیت جغرافیایی و سوابق چندین‌دهه‌ای در ارائه خدمات درمانی و وجود دانشگاه علوم پزشکی، باید نگاه ویژه‌ای به آن داشت.

فرایند ساخت ۳۶۷ هزار واحد مسکن نیروهای مسلح / ۸۵ هزار واحد تحویل شد

عملکرد وزارت راه و شهرسازی در اجرای قانون جهش تولید مسکن نشان می‌دهد، بیش از ۳۶۷ هزار واحد مسکن نیروهای مسلح شامل مسکن ملکی و سازمانی در سراسر کشور وارد فرایند احداث شد که از این میزان، بیش از ۸۵ هزار واحد تحویل شده و بقیه نیز در حال ساخت و یا آماده‌سازی قرار دارد.

به گزارش وزارت راه و شهرسازی، در اجرای ماده ۲۵ قانون جهش تولید مسکن با موضوع فراهم کردن امکان قانون جهش تولید در پروژه‌های مسکن کارکنان و بازنشستگان نیروهای مسلح در همکاری با وزارت دفاع مجموعه اقداماتی انجام شد.

بر همین اساس، با هدف تامین مسکن نیروهای مسلح در چارچوب قانون جهش تولید مسکن و سایر قوانین و مقررات حوزه مسکن، تفاهم‌نامه‌های تامین مسکن نیروهای مسلح بین وزارت راه و شهرسازی و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح تدوین و ابلاغ شد.

خبر

رئیس موسسه آموزش و ترویج کشاورزی مطرح کرد:

لزوم افزایش سهم ۱۵ درصدی آموزش کشاورزی در هنرستان های کشور

رئیس موسسه آموزش و ترویج کشاورزی گفت: باتوجه به اهمیت بخش کشاورزی و تامین امنیت غذایی، افزایش ۱۵ درصدی سهم آموزش های کشاورزی در هنرستان های کشور الزامی است.

به گزارش خبرنگار اقتصادی ایرنا، ابوالفضل فرجی روز شنبه در آیین بازگشایی هنرستان های کشاورزی افزود: از مجموع یک میلیون و ۴۰۰ هزار دانش‌آموز مشغول به تحصیل در رشته های فنی، حرفه ای و مهارتی، فقط حدود ۴۰ هزار نفر معادل ۲.۵ درصد در رشته های کشاورزی تحصیل می کنند.

رئیس موسسه آموزش و ترویج کشاورزی اظهار داشت: طبق هدفگذاری برنامه هفتم توسعه ۵۰ درصد دانش‌آموزان دوره متوسطه در رشته های فنی، حرفه ای و مهارتی تحصیل می کنند که اکنون این نسبت به حدود ۴۵ درصد رسیده است؛ یعنی از مجموع حدود سه میلیون و ۱۰۰ هزار دانش‌آموز دوره متوسطه حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار نفر در رشته های فنی، حرفه ای و مهارتی تحصیل می کنند.

وی با اشاره به نقش آموزش های مهارتی در افزایش بهره وری بخش کشاورزی تصریح کرد: یکی از مهمترین موضوعات آینده بخش کشاورزی تربیت کشاورزان باسواد و ماهر است، زیرا بخش قابل توجهی از بهره‌برداران فعلی خرده مالک و دارای سطح سواد پایین هستند و انتقال دانش و فناوری به این گروه با دشواری انجام می شود.

فرجی به نتایج انتخاب نمونه های بخش کشاورزی اشاره کرد و افزود: لازم است از ظرفیت های قانونی و آموزشی موجود برای تربیت نسل آینده کشاورزان استفاده کنیم تا جوانان و روستازادگان با آموزش های علمی و مهارتی وارد بخش کشاورزی شوند.

رئیس موسسه آموزش و ترویج کشاورزی، آموزش و تحصیل را از عوامل موثر در جذب و به کارگیری دانش فنی دانست و گفت: امسال برای انتخاب نمونه های بخش کشاورزی تاکنون ۱۵۵ هزار نفر شرکت کرده اند، این درحالیست که سال گذشته در سی و نهمین دوره انتخاب نمونه های بخش کشاورزی حدود ۱۱۴ هزار نفر مشارکت کرده بودند.

وی اظهار داشت: سال گذشته حدود ۱۰ درصد از شرکت کنندگان دارای مدرک دیپلم و بالاتر بودند که فقط بخشی از آنها در رشته های کشاورزی تحصیل کرده بودند اما در میان ۵۷ نفر از برگزیدگان نهایی ملی ۶۱ درصد دارای مدرک دیپلم و بالاتر داشتند.

فرجی، این آمار را نشان دهنده نقش آموزش و مهارت در افزایش بهره وری دانست و افزود: افرادی که در مقاطع تحصیلی بالاتر به ویژه در رشته های مرتبط با کشاورزی تحصیل کرده اند ظرفیت بالاتری برای جذب و به کارگیری دانش فنی دارند و می‌توانند به افزایش بهره وری در بخش کمک کنند.

وی ادامه داد: این موضوع نشان می دهد فاصله قابل توجهی میان نیازهای نیروی انسانی بخش کشاورزی و ورودی های نظام آموزش مهارتی وجود دارد و باید برای اصلاح این وضعیت برنامه ریزی جدی صورت گیرد.

گزارش اقتصاد پویا از درآمدزایی بخش کشاورزی؛

کشاورزی؛ نفت دوم اقتصاد ایران

در اقتصادی که بخش مهمی از درآمد ارزی آن به فروش نفت وابسته است، بازتعریف جایگاه کشاورزی دیگر یک انتخاب لوکس یا صرفاً یک بحث مرتبط با توسعه روستایی نیست؛ مسئله‌ای است که می‌تواند با امنیت غذایی، اشتغال، تجارت خارجی، توسعه صنعتی و حتی ثبات اقتصادی کشور گره بخورد. کشاورزی در ایران سال‌ها بیشتر از آنکه به‌عنوان یک صنعت مولد و ارزآور دیده شود، در قالب بخشی برای تأمین نیاز داخلی مورد توجه قرار گرفته است، در حالی که تجربه بسیاری از اقتصادهای موفق نشان می‌دهد تولید غذا می‌تواند هم‌زمان با تأمین امنیت غذایی، به ایجاد ارزش افزوده و توسعه صادرات نیز منجر شود.

بر اساس دیدگاهی که درباره ظرفیت این بخش مطرح شده، اگر تولید غذا از حدود ۱۳۰ میلیون تن مصرف داخلی به حدود ۳۰۰ میلیون تن افزایش پیدا کند، کشور می‌تواند علاوه بر تأمین نیاز داخلی، بخشی قابل‌توجه از تولید خود را به بازارهای خارجی عرضه کند. در همین چارچوب، ارزش افزوده فعلی بخش کشاورزی حدود ۵۰ تا ۷۰ میلیارد دلار عنوان شده و این ظرفیت در صورت افزایش تولید و تکمیل زنجیره ارزش می‌تواند تا حدود ۲۱۰ میلیارد دلار افزایش پیدا کند. این ارقام البته یک سناریوی بالقوه و هدف‌گذاری اقتصادی هستند و تحقق آنها به سرمایه‌گذاری، فناوری، اصلاح الگوی مصرف آب، افزایش بهره‌وری، توسعه صنایع تبدیلی و دسترسی به بازارهای صادراتی وابسته است؛ اما اصل موضوع روشن است: کشاورزی می‌تواند از یک بخش تأمین‌کننده غذا به یکی از پایه‌های اصلی اقتصاد ایران تبدیل شود.

اهمیت این موضوع زمانی بیشتر می‌شود که امنیت غذایی را بخشی از امنیت اقتصادی کشور بدانیم. کشوری که بخش قابل‌توجهی از نیاز غذایی خود را از بیرون تأمین می‌کند، در برابر تحولات تجارت جهانی، محدودیت‌های ارزی، اختلال در زنجیره حمل‌ونقل و افزایش قیمت کالاهای اساسی آسیب‌پذیرتر خواهد بود. در مقابل، افزایش تولید داخلی و ایجاد ذخایر مناسب می‌تواند بخشی از این آسیب‌پذیری را کاهش دهد. البته خودکفایی مطلق در تمام محصولات نه لزوماً اقتصادی است و نه همیشه با محدودیت منابع طبیعی کشور سازگار؛ مسئله اصلی، ایجاد یک ترکیب منطقی میان تولید داخلی، واردات هدفمند، ذخایر راهبردی و صادرات است.

امنیت غذایی؛ از شعار تا ستون اقتصاد

امنیت غذایی زمانی معنا پیدا می‌کند که مردم بتوانند به‌طور پایدار به غذای کافی، سالم و باکیفیت دسترسی داشته باشند و تولیدکننده نیز بتواند با شرایط اقتصادی قابل‌پیش‌بینی به فعالیت ادامه دهد. این دو موضوع از یکدیگر جدا نیستند. اگر کشاورز نتواند هزینه‌های تولید خود را پوشش دهد، انگیزه سرمایه‌گذاری کاهش پیدا می‌کند و در سال‌های بعد ظرفیت تولید نیز تحت فشار قرار می‌گیرد. بنابراین سیاست حمایت از کشاورزی نباید صرفاً به پرداخت‌های مقطعی یا خرید تضمینی محدود شود؛ بلکه باید مجموعه‌ای از سیاست‌های اعتباری، بیمه‌ای، فناوری، زیرساختی و بازاررسانی را در بر بگیرد.

در ایران، مسئله آب یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های توسعه کشاورزی است. بنابراین افزایش تولید تا سطوح بسیار بالاتر از وضعیت فعلی، نمی‌تواند صرفاً از طریق افزایش سطح زیرکشت دنبال شود. مسیر منطقی‌تر، افزایش بهره‌وری، اصلاح الگوی کشت، توسعه روش‌های نوین آبیاری، کاهش ضایعات، استفاده از فناوری‌های دقیق و انتقال تولید به محصولاتی است که ارزش اقتصادی بیشتری نسبت به مصرف منابع دارند.

به بیان دیگر، اگر قرار است کشاورزی به موتور جدید درآمد و صادرات تبدیل شود، باید از مدل «تولید بیشتر به هر قیمت» عبور کرد و به سمت «تولید بیشتر با مصرف کمتر منابع» رفت. افزایش بهره‌وری آب و زمین می‌تواند در این میان نقش تعیین‌کننده داشته باشد. در برخی محصولات، بخش قابل‌توجهی از محصول پیش از رسیدن به مصرف‌کننده یا بازار صادراتی در مراحل برداشت، بسته‌بندی، حمل‌ونقل و نگهداری از بین می‌رود. کاهش همین ضایعات می‌تواند بدون افزایش قابل‌توجه سطح زیرکشت، حجم محصول قابل عرضه را بالا ببرد.

از سوی دیگر، امنیت غذایی تنها به تولید گندم، برنج، گوشت یا محصولات اساسی محدود نمی‌شود. زنجیره غذا مجموعه‌ای گسترده از نهاده‌ها، ماشین‌آلات، کود، بذر، سموم، صنایع بسته‌بندی، حمل‌ونقل، سردخانه، فرآوری و توزیع را شامل می‌شود. هرچه این زنجیره کامل‌تر شود، سهم بیشتری از ارزش اقتصادی محصول در داخل کشور ایجاد خواهد شد.

در اینجا پیوند میان کشاورزی و صنعت اهمیت پیدا می‌کند. اگر کشاورز محصول خام تولید کند و آن محصول بدون فرآوری یا بسته‌بندی مناسب صادر شود، بخش بزرگی از ارزش افزوده در خارج از کشور ایجاد خواهد شد. اما اگر همان محصول در داخل فرآوری، بسته‌بندی، استانداردسازی و تبدیل به محصول نهایی شود، فرصت‌های جدیدی برای اشتغال و صادرات ایجاد می‌کند.

کشاورزی بدون صنعت، نیمی از ظرفیت خود را از دست می‌دهد

یکی از مهم‌ترین نکات در مسیر تبدیل کشاورزی به موتور رشد اقتصادی، ایجاد زنجیره ارزش است. صادرات محصول خام تنها یکی از مراحل تجارت کشاورزی است؛ در حالی که صنایع غذایی، بسته‌بندی، فرآوری، سردخانه‌ها، لجستیک و برندسازی می‌توانند ارزش یک محصول را چند برابر کنند. کشوری که بتواند از مزیت تولید کشاورزی خود برای توسعه صنایع وابسته استفاده کند، در واقع دو بازار را هم‌زمان هدف قرار می‌دهد: بازار محصولات کشاورزی و بازار محصولات صنعتی و غذایی.

برای مثال، میوه‌ای که در زمان برداشت با قیمت پایین از کشاورز خریداری می‌شود، می‌تواند پس از فرآوری به آبمیوه، کنسانتره، میوه خشک یا محصول غذایی دیگری تبدیل شود. در این فرآیند، علاوه بر افزایش ماندگاری، امکان دسترسی به بازارهای دورتر نیز فراهم می‌شود. همین منطق درباره بسیاری از محصولات کشاورزی دیگر نیز قابل اجراست.

بنابراین اگر هدف رسیدن به ارزش افزوده حدود ۲۱۰ میلیارد دلاری باشد، صرف افزایش تناژ تولید کافی نخواهد بود. این رقم باید از مجموعه‌ای از افزایش تولید، کاهش ضایعات، ارتقای بهره‌وری، توسعه صنایع تبدیلی، افزایش صادرات و رشد ارزش افزوده داخلی حاصل شود. در غیر این صورت، افزایش تولید ممکن است حتی به کاهش قیمت محصول در داخل و آسیب به تولیدکننده منجر شود.

بازار صادرات نیز مسئله‌ای تعیین‌کننده است. افزایش تولید زمانی به درآمد ارزی تبدیل می‌شود که کشور بتواند بازارهای خارجی پایدار برای محصولات خود پیدا کند. این موضوع به استانداردهای بهداشتی و کیفی، بسته‌بندی، حمل‌ونقل، روابط تجاری، تعرفه‌های صادراتی و ثبات مقررات وابسته است. صادرکننده‌ای که هر سال با تغییر مقررات یا محدودیت‌های ناگهانی مواجه شود، نمی‌تواند قراردادهای بلندمدت با خریداران خارجی منعقد کند.

از این منظر، دیپلماسی اقتصادی نیز باید در خدمت کشاورزی قرار گیرد. بازار کشورهای همسایه، آسیای مرکزی، کشورهای حوزه خلیج فارس و سایر بازارهای منطقه‌ای می‌تواند برای محصولات ایرانی اهمیت داشته باشد. اما حضور در این بازارها نیازمند استمرار عرضه و کیفیت است. اگر صادرکننده ایرانی نتواند به تعهدات خود در حجم، زمان و استاندارد محصول عمل کند، رقبا جای او را خواهند گرفت.

در چنین شرایطی، کشاورزی می‌تواند به یک حلقه اتصال میان اقتصاد روستا، صنعت، تجارت و ارزآوری تبدیل شود. افزایش تولید در روستا می‌تواند تقاضا برای ماشین‌آلات و خدمات صنعتی ایجاد کند؛ صنایع تبدیلی می‌توانند اشتغال ایجاد کنند؛ صادرات می‌تواند ارزآوری داشته باشد و توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل و سردخانه می‌تواند بخش دیگری از اقتصاد را فعال کند.

این مسیر البته به معنای کنار گذاشتن نفت نیست. نفت همچنان یکی از منابع مهم درآمدی و مزیت‌های اقتصادی کشور است. مسئله، کاهش وابستگی ساختاری به یک منبع درآمدی و ایجاد سبد متنوع‌تری از منابع تولید و ارزآوری است. اگر کشاورزی بتواند سهم بیشتری در اقتصاد و صادرات پیدا کند، اقتصاد کشور در برابر نوسانات درآمد نفتی و محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها نیز می‌تواند از ظرفیت‌های بیشتری برخوردار باشد.

رسیدن به ارزش افزوده ۲۱۰ میلیارد دلاری برای کشاورزی را باید یک هدف بلندپروازانه و مشروط به اصلاحات گسترده دانست، نه یک درآمد تضمین‌شده. اما همین هدف می‌تواند جهت سیاست‌گذاری را تغییر دهد؛ از نگاه هزینه‌ای به کشاورزی به نگاه سرمایه‌گذاری. اگر زمین، آب، فناوری، سرمایه و نیروی انسانی به شکل بهره‌ور در کنار یکدیگر قرار گیرند، کشاورزی می‌تواند بسیار فراتر از تأمین نیاز روزمره کشور نقش‌آفرینی کند.

در نهایت، اقتصاد ایران برای عبور از وابستگی شدید به درآمدهای نفتی نیازمند چند موتور هم‌زمان است و کشاورزی می‌تواند یکی از آنها باشد. امنیت غذایی، تولید، اشتغال، صادرات و صنعت در این بخش به یکدیگر متصل‌اند. اما شرط موفقیت آن است که سیاست‌گذاری از حمایت‌های مقطعی عبور کند و به سمت ایجاد یک زنجیره کامل اقتصادی حرکت کند؛ زنجیره‌ای که از مزرعه آغاز شود و در کارخانه، بازار داخلی و نهایتاً بازار صادراتی ادامه پیدا کند.

اقتصاد پویا
روزنامه اقتصادی و اجتماعی صبح ایران

اجتماعی
شماره ۵۷۴۷
یکشنبه
۰۵ مهرماه ۱۴۰۵
۷

چاه دوازدهم فاز ۱۱ پارس جنوبی آماده تولید شد

سرپرست طرح توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی، از آماده‌سازی چاه دوازدهم این فاز برای ورود به چرخه تولید در آستانه ورود به فصل سرما خبر داد.به گزارش وزارت نفت، کیوان طریقتی روز شنبه در این باره اظهار داشت: آخرین حلقه چاه موقعیت SPD۱۱B در مرحله نخست توسعه، وارد مرحله جریان‌دهی آزمایشی و پایش توان تولید شده است.

وی افزود: عملیات حفاری، تکمیل و مشبک‌کاری چاه دوازدهم فاز ۱۱ پارس جنوبی با موفقیت پایان یافت و پس از سبک‌سازی ستون چاه با استفاده از نیتروژن، جریان‌دهی آزمایشی آن آغاز شده است.وی با اشاره به اینکه در این مرحله، توان تولید چاه به‌صورت مستمر پایش می‌شود تا شرایط عملیاتی و ظرفیت تولید آن ارزیابی شود، افزود: پس از تکمیل جریان‌دهی آزمایشی و عملیات اسیدکاری، پیش‌بینی می‌شود چاه دوازدهم فاز ۱۱ در روزهای آینده به ظرفیت اسمی تولید خود برسد.

گزارش اقتصاد پویا از کمبود دارو؛

امنیت دارویی در گرو تأمین منابع

بازار دارو در ایران در سال‌های اخیر با مجموعه‌ای از چالش‌های هم‌زمان روبه‌رو شده است؛ از محدودیت منابع ارزی و دشواری تأمین مواد اولیه گرفته تا مشکلات نقدینگی، مطالبات معوق، افزایش هزینه‌های تولید و پیچیدگی‌های واردات. در چنین شرایطی، کمبود برخی اقلام دارویی دیگر صرفاً یک مسئله مقطعی یا مربوط به عملکرد یک حلقه از زنجیره تأمین نیست، بلکه می‌تواند نتیجه انباشته‌شدن تصمیم‌ها و محدودیت‌هایی باشد که در بخش‌های مختلف سیاست‌گذاری، بودجه‌ریزی و تأمین مالی شکل گرفته‌اند.

بر اساس اظهارات مطرح‌شده، بخشی از مشکلات کنونی بازار دارو به میزان منابعی بازمی‌گردد که برای تأمین دارو و مواد اولیه در اختیار سازمان غذا و دارو قرار گرفته است. گفته شده در مواردی، میزان ارز مورد موافقت برای این بخش حدود نیمی از نیاز اعلام‌شده بوده است. اگر چنین فاصله‌ای میان نیاز واقعی و منابع تخصیص‌یافته وجود داشته باشد، طبیعی است که زنجیره تأمین دارو با فشار مواجه شود؛ زیرا دارو کالایی نیست که بتوان تولید یا واردات آن را بدون توجه به نیاز مصرف‌کننده متوقف کرد و انتظار داشت بازار بدون اختلال به فعالیت خود ادامه دهد.

دارو برخلاف بسیاری از کالاهای مصرفی، امکان جایگزینی ساده و بی‌هزینه ندارد. بیمار برای بسیاری از داروها نسخه مشخصی دریافت می‌کند و کاهش عرضه یک قلم دارویی می‌تواند به افزایش تقاضا برای نمونه‌های مشابه، تغییر الگوی مصرف، رشد قیمت در بازار و حتی دشوارتر شدن دسترسی بیماران منجر شود. بنابراین هرگونه اختلال در تأمین مواد اولیه یا داروی نهایی، در نهایت خود را در داروخانه و مقابل بیمار نشان می‌دهد.

مسئله اما فقط کمبود ارز نیست. تولیدکننده دارو برای ادامه فعالیت به مواد اولیه، تجهیزات، بسته‌بندی، نقدینگی و امکان فروش و وصول مطالبات نیاز دارد. اگر هر یک از این حلقه‌ها دچار مشکل شود، ظرفیت تولید واقعی کارخانه‌ها نیز می‌تواند از ظرفیت اسمی فاصله بگیرد. در چنین وضعیتی، حتی اگر کارخانه‌ای از نظر فنی توان تولید داشته باشد، ممکن است به دلیل نبود مواد اولیه یا سرمایه در گردش نتواند با ظرفیت کامل فعالیت کند.

زنجیره‌ای که از بودجه تا داروخانه کشیده شده است

تأمین دارو یک فرآیند چندمرحله‌ای است و تصمیم‌های بودجه‌ای در ابتدای این زنجیره می‌تواند اثر خود را در انتهای آن نشان دهد. سازمان غذا و دارو نیاز کشور را بر اساس مصرف، تولید داخلی، واردات موردنیاز، ذخایر و شرایط بازار برآورد می‌کند. در طرف دیگر، دستگاه‌های مسئول تأمین منابع باید بر اساس محدودیت‌های ارزی و بودجه‌ای تصمیم بگیرند چه میزان از این درخواست قابل تأمین است.

اگر میان نیاز برآوردشده و منابع اختصاص‌یافته فاصله ایجاد شود، نخستین پیامد آن می‌تواند کاهش قدرت خرید مواد اولیه یا محدود شدن واردات باشد. در شرایطی که تولید داخلی بخش قابل‌توجهی از نیاز کشور را پوشش می‌دهد، این تصور ممکن است ایجاد شود که کاهش ارز اختصاص‌یافته الزاماً نباید به کمبود منجر شود؛ اما صنعت داروسازی داخلی نیز برای تولید بسیاری از اقلام خود به مواد اولیه و مواد جانبی وارداتی وابسته است. بنابراین «تولید داخل» به معنای بی‌نیازی کامل از منابع ارزی نیست.

از سوی دیگر، تأخیر در تأمین منابع می‌تواند برنامه‌ریزی شرکت‌های دارویی را نیز مختل کند. کارخانه‌ای که نمی‌داند مواد اولیه مورد نیاز خود را با چه میزان ارز و در چه زمانی دریافت خواهد کرد، نمی‌تواند به‌سادگی برنامه تولید بلندمدت تنظیم کند. تولید دارو نیازمند برنامه‌ریزی دقیق است و نمی‌توان مانند برخی کالاها تولید را در صورت افزایش تقاضا به سرعت بالا برد.

این وضعیت زمانی پیچیده‌تر می‌شود که افزایش هزینه‌های تولید نیز به آن اضافه شود. تورم، افزایش دستمزد، هزینه انرژی، بسته‌بندی، حمل‌ونقل و سایر هزینه‌های عملیاتی باعث می‌شود قیمت تمام‌شده دارو افزایش پیدا کند. اگر قیمت فروش دارو متناسب با هزینه‌ها اصلاح نشود، تولیدکننده با کاهش حاشیه سود و در برخی موارد زیان مواجه می‌شود. اگر قیمت اصلاح شود نیز فشار مالی می‌تواند به بیمه‌ها و در نهایت بودجه عمومی منتقل شود.

به همین دلیل، مسئله دارو یک معادله ساده نیست که تنها با افزایش بودجه یا تخصیص ارز حل شود. سیاست‌گذار باید هم‌زمان منابع، قیمت‌گذاری، بیمه، تولید، واردات، توزیع و نقدینگی زنجیره را در نظر بگیرد. هر تصمیم در یکی از این بخش‌ها می‌تواند اثر خود را در بخش دیگری نشان دهد.

در چنین شرایطی، نسبت دادن کمبود دارو به یک دستگاه یا یک تصمیم واحد نیز تصویر کاملی ارائه نمی‌کند. همان‌طور که در اظهارات مطرح‌شده اشاره شده، مجموعه‌ای از تصمیم‌گیران در مجلس، دولت، سازمان برنامه و بودجه و دستگاه‌های مرتبط در شکل‌گیری وضعیت کنونی نقش دارند. مسئله اصلی، عملکرد کل زنجیره سیاست‌گذاری و تأمین مالی دارو است.

تولیدکننده‌ای که میان کمبود منابع و افزایش هزینه‌ها گرفتار شده است

صنعت داروسازی ایران طی دهه‌های گذشته توانسته بخش قابل‌توجهی از نیاز داخلی را از طریق تولید داخل تأمین کند. همین ظرفیت باعث شده وابستگی کشور به واردات داروی نهایی در بسیاری از حوزه‌ها کاهش پیدا کند. اما حفظ این ظرفیت به منابع پایدار نیاز دارد. کارخانه داروسازی نمی‌تواند صرفاً با اتکا به ظرفیت فنی و نیروی انسانی فعالیت کند؛ تأمین مستمر مواد اولیه و نقدینگی شرط ادامه تولید است.

در این میان، تولیدکنندگان دارو با یک تناقض جدی مواجه‌اند. از یک سو، دارو کالایی ضروری است و انتظار می‌رود قیمت آن برای مردم قابل پرداخت باقی بماند؛ از سوی دیگر، تولیدکننده نیز نمی‌تواند برای مدت طولانی محصول خود را پایین‌تر از هزینه واقعی تولید عرضه کند. فاصله میان این دو مسئله باید از طریق سیاست‌های حمایتی، بیمه‌ای و بودجه‌ای مدیریت شود.

اگر منابع کافی برای پوشش این فاصله وجود نداشته باشد، فشار ممکن است ابتدا به شرکت دارویی منتقل شود. شرکت برای ادامه تولید به سرمایه در گردش نیاز دارد و اگر فروش محصولات و وصول مطالبات با تأخیر همراه باشد، توان خرید مواد اولیه کاهش پیدا می‌کند. در ادامه، کاهش تولید می‌تواند خود را به شکل کمبود در بازار نشان دهد.

توزیع‌کنندگان و داروخانه‌ها نیز در این میان از مشکلات جدا نیستند. دارو باید از تولیدکننده یا واردکننده به شبکه توزیع و سپس داروخانه برسد و هرگونه اختلال مالی در این زنجیره می‌تواند گردش کالا را کند کند. بنابراین حتی زمانی که دارو تولید شده است، مشکلات مالی و اجرایی می‌تواند دسترسی بیمار به آن را دشوار کند.

در چنین شرایطی، سخن گفتن از «کمبود طبیعی» دارو البته نباید به معنای عادی‌سازی کمبود یا پذیرفتن آن به عنوان وضعیتی اجتناب‌ناپذیر تلقی شود. اگر کمبود نتیجه فاصله میان نیاز واقعی و منابع تأمین‌شده باشد، باید ریشه این فاصله بررسی شود. کمبود دارو در نهایت با سلامت مردم ارتباط مستقیم دارد و نمی‌تواند مانند کمبود یک کالای عادی بازار تلقی شود.

از سوی دیگر، قدردانی از تولیدکنندگان، توزیع‌کنندگان و عرضه‌کنندگان دارو که در شرایط دشوار فعالیت خود را ادامه داده‌اند، بخشی از واقعیت این صنعت است. حفظ خطوط تولید و تداوم توزیع دارو در شرایط محدودیت منابع، نیازمند تحمل فشارهای مالی و عملیاتی قابل‌توجهی است. اما تقدیر از فعالان صنعت نباید جایگزین اصلاح ساختار تأمین مالی شود.

راه‌حل پایدار، ایجاد یک نظام قابل پیش‌بینی برای تأمین منابع دارویی است؛ نظامی که تولیدکننده بداند مواد اولیه خود را چگونه و چه زمانی تأمین می‌کند، واردکننده بتواند برای نیازهای ضروری برنامه‌ریزی کند، بیمه‌ها منابع کافی برای پرداخت مطالبات داشته باشند و داروخانه‌ها نیز با مشکل نقدینگی و تأخیر در پرداخت مواجه نباشند.

کمبود دارو را باید نتیجه یک زنجیره دانست، نه یک اتفاق منفرد. وقتی نیاز واقعی با منابع تخصیص‌یافته فاصله می‌گیرد، فشار ابتدا در تأمین مواد اولیه و واردات ظاهر می‌شود، سپس به تولید و توزیع منتقل می‌شود و در نهایت بیمار اثر آن را در داروخانه احساس می‌کند. بنابراین اگر هدف حفظ امنیت دارویی کشور است، سیاست‌گذار باید پیش از رسیدن بحران به قفسه داروخانه، گلوگاه‌های مالی و ارزی زنجیره را شناسایی و برطرف کند.

دارو شاید یک کالا باشد، اما منطق تأمین آن با کالاهای عادی تفاوت دارد. تأخیر در تأمین یک قطعه صنعتی ممکن است تولید یک کارخانه را متوقف کند؛ اما تأخیر در تأمین یک داروی ضروری می‌تواند مستقیماً زندگی و سلامت یک بیمار را تحت تأثیر قرار دهد. از همین رو، تأمین منابع دارویی باید در ردیف هزینه‌های قابل تعویق قرار نگیرد و تصمیم‌های مربوط به آن بر اساس نیاز واقعی، آمار مصرف، ظرفیت تولید و ذخایر راهبردی اتخاذ شود.

اگر منابع کافی وجود نداشته باشد، نمی‌توان از تولیدکننده انتظار داشت به‌تنهایی هزینه شکاف مالی را تحمل کند؛ همان‌طور که نمی‌توان از بیمار خواست هزینه ناکارآمدی زنجیره تأمین را بپردازد. امنیت دارویی زمانی شکل می‌گیرد که میان نیاز کشور، منابع بودجه‌ای، تخصیص ارز، ظرفیت تولید و توان خرید مردم تناسب برقرار باشد.

یادداشت

وقتی تجارت به تتر و مسیرهای غیررسمی پناه می‌برد

ساسان باقرپناه

برای کسی که از بیرون به تجارت نگاه می‌کند، معامله شاید خیلی ساده به نظر برسد: فروشنده کالا دارد، خریدار پول دارد، قیمت توافق می‌شود و معامله انجام می‌گیرد. اما فعال اقتصادی می‌داند که بخش سخت ماجرا معمولاً بعد از توافق شروع می‌شود؛ زمانی که باید پول جابه‌جا شود، کالا حرکت کند و دو طرف مطمئن باشند معامله‌ای که روی کاغذ بسته شده، در عمل هم به پایان می‌رسد.

سال‌هاست برای بخشی از تجارت ایران، همین مرحله ساده جابه‌جایی پول به یکی از پیچیده‌ترین بخش‌های معامله تبدیل شده است. وقتی دسترسی عادی به شبکه بانکی بین‌المللی محدود می‌شود، تجارت متوقف نمی‌شود؛ راه دیگری پیدا می‌کند. صرافی، واسطه، حساب شخص ثالث، تهاتر و در سال‌های اخیر دارایی‌هایی مانند تتر، بخشی از این مسیرهای جایگزین شده‌اند.

این موضوع را نباید فقط از زاویه فناوری یا رمزارز دید. مسئله اصلی بسیار ساده‌تر است: وقتی مسیر رسمی انتقال پول خوب کار نمی‌کند، بازار برای خودش مسیر می‌سازد.

برای یک تاجر، پولی که از خریدار گرفته اما هنوز نتوانسته به تأمین‌کننده برساند، عملاً پول قابل استفاده نیست. هر مرحله اضافه میان دریافت و پرداخت، زمان، هزینه و ریسک ایجاد می‌کند. ممکن است معامله روی کاغذ سودآور باشد، اما وقتی هزینه تبدیل ارز، کارمزد واسطه، اختلاف نرخ، تأخیر انتقال و ریسک طرف مقابل کنار هم قرار بگیرند، بخشی از همان سود پیش از رسیدن کالا به مقصد از بین رفته باشد.اینجاست که مفهوم «هزینه مبادله» اهمیت پیدا می‌کند. اقتصاد فقط قیمت کالا را نمی‌بیند؛ هزینه رسیدن دو طرف یک معامله به یکدیگر را نیز می‌بیند. هرچه این مسیر پیچیده‌تر شود، تجارت گران‌تر می‌شود، حتی اگر قیمت خود کالا هیچ تغییری نکرده باشد.تتر برای بخشی از فعالان اقتصادی دقیقاً در همین خلأ جذاب شده است. نه لزوماً به این دلیل که همه به رمزارز علاقه‌مند شده‌اند، بلکه چون یک ابزار سریع‌تر برای انتقال ارزش پیدا کرده‌اند. برای تاجری که دغدغه اصلی‌اش رسیدن پول از نقطه‌ای به نقطه دیگر است، گاهی سرعت و دسترسی از پیچیدگی فناوری مهم‌تر است.اما اینجا یک اشتباه تحلیلی نباید رخ دهد. اینکه بازار راه جایگزین پیدا کرده، به این معنا نیست که مشکل حل شده است. هر مسیری که بیرون از شبکه بانکی متعارف شکل می‌گیرد، بخشی از ریسک را از بانک و نهاد مالی رسمی به خودِ فعال اقتصادی منتقل می‌کند. در بانک، سازوکارهای مشخصی برای احراز هویت، حل اختلاف، کنترل پرداخت و ثبت تراکنش وجود دارد. در مسیرهای غیررسمی، بخش بیشتری از این بار روی دوش طرفین معامله می‌افتد.یعنی تاجر فقط باید قیمت کالا و بازار را بفهمد؟ نه. باید درباره مسیر پول، طرف واسطه، نقدشوندگی، امکان مسدود شدن دارایی، زمان تبدیل و ریسک عملیاتی هم تصمیم بگیرد.این یعنی بخشی از انرژی مدیریتی که باید صرف پیدا کردن بازار، افزایش فروش، توسعه محصول یا مذاکره با مشتری شود، صرف حل کردن مسئله‌ای می‌شود که در یک تجارت عادی، وظیفه زیرساخت مالی است.

ادامه دارد

گوناگون
شماره ۵۷۴۷
یکشنبه
۰۵ مهرماه ۱۴۰۵
۸

سال شانزدهم
• روزنامه اقتصادی ، اجتماعی صبح ایران
• صاحب امتیاز و مدیر مسئول: حسین کریمی

روزنامه اقتصادی اجتماعی صبح ایران
اقتصاد دیوا

• تهران، میدان فاطمی، خیابان زرتشت
روبه روی بیمارستان مهر ،ساختمان ۱۰۱، واحد ۳
• چاپ : شاخه سبز
• تلفن : ۰۲۱۸۶۱۲۶۱۷۸
• موبایل: ۰۹۳۳۴۴۵۳۸۱۷
ایمیل : eghtesadpooya1@gmail.com
www.eghtesadepooya.ir

شهردار اراک:

همدلی مسئولان مسیر توسعه سرمایه‌گذاری و جبران عقب‌ماندگی‌های اراک را هموار کرد

قرارداد پروژه مسکونی و تجاری پامچال اراک متشکل از ۱۴۸ واحد مسکونی، یک‌هزار و ۵۷۵ مترمربع کاربری تجاری و ۲۱۲ باب پارکینگ روز سه‌شنبه با حضور استاندار مرکزی، بین شهرداری اراک و شرکت مسکن الوند منعقد شد.

شهردار اراک هم در این آیین گفت: همراهی و همدلی مسئولان استانی و شهرستانی، نمایندگان مجلس، مدیریت شهری و فعالان بخش خصوصی در سال‌های اخیر موجب شده ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری اراک بیش از گذشته فعال شود و بخشی از عقب‌ماندگی‌های این شهر جبران شود.

علیرضا محمودی افزود: در چند سال گذشته با همکاری و همدلی مسئولان استانی و شهرستانی، شورای اسلامی شهر و مدیریت شهری، رویکرد مناسبی نسبت به موضوع سرمایه‌گذاری در اراک شکل گرفته و افق‌های روشنی در این حوزه ایجاد شده است.

وی بیان کرد: حمایت‌های شورای اسلامی شهر و مدیریت شهری از طرح‌های سرمایه‌گذاری و همراهی استانداری، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و بخش خصوصی موجب شده زمینه برای تعریف و اجرای طرح‌های جدید در شهر فراهم شود.

شهردار اراک ادامه داد: آنچه امروز در حوزه سرمایه‌گذاری شاهد آن هستیم، حاصل هم‌افزایی و کنار هم قرار گرفتن بخش دولتی و بخش خصوصی است و این همکاری می‌تواند زمینه استفاده بهتر از ظرفیت‌های اقتصادی، صنعتی و تجاری اراک را فراهم کند.

محمودی بیان کرد: اراک از ظرفیت‌ها و مزیت‌های قابل توجهی در حوزه سرمایه‌گذاری برخوردار است، اما شرایط خاص استان مرکزی در سال‌های گذشته موجب شده بخشی از این ظرفیت‌ها آن‌گونه که باید به ظهور و بهره‌برداری نرسد و اکنون تلاش مجموعه مدیریت استان و شهرستان بر جبران این عقب‌ماندگی‌ها متمرکز شده است.

وی گفت: در حوزه سرمایه‌گذاری، اقدامات مختلفی برای جذب سرمایه‌گذاران در بخش‌هایی همچون طرح‌های بین‌راهی، رستوران‌های کوچک و سایر ظرفیت‌های شهری انجام شده و تلاش می‌شود با استفاده از ظرفیت‌های موجود، امنیت و آرامش اقتصادی و اجتماعی شهروندان نیز تقویت شود.

شهردار اراک با اشاره به اهمیت واگذاری طرح‌های سرمایه‌گذاری به مجموعه‌های تخصصی و دارای صلاحیت، اظهار کرد: سرمایه‌گذاری باید توسط اهل آن انجام شود و تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که واگذاری برخی پروژه‌ها به اشخاص حقیقی و حقوقی فاقد تخصص و توانمندی لازم، در ادامه مشکلات حقوقی و اجرایی برای شهرداری ایجاد کرده است.

محمودی افزود: واگذاری پروژه‌ها به مجموعه‌های تخصصی و صاحب صلاحیت می‌تواند از بروز مشکلات آینده جلوگیری کند و زمینه بهره‌برداری مطلوب‌تر از ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری شهر را فراهم آورد.

وی با اشاره به ظرفیت‌های اقتصادی اراک و استان مرکزی گفت: شهر اراک و استان مرکزی از مزیت‌های بسیار خوبی در حوزه سرمایه‌گذاری برخوردارند و باید این ظرفیت‌ها را در سطح ملی و حتی بین‌المللی معرفی کنیم تا زمینه حضور سرمایه‌گذاران و اجرای طرح‌های بزرگ و اثرگذار فراهم شود.

شهردار اراک خاطرنشان کرد: بودجه نقدی شهرداری اراک در سال جاری حدود ۱۷۰ هزار میلیارد ریال پیش‌بینی شده که تلاش می‌شود با وجود شرایط موجود، از جمله شرایط جنگی، محقق شود و علاوه بر آن حدود ۱۱۰ هزار میلیارد ریال نیز برای حوزه سرمایه‌گذاری در نظر گرفته شده است.

محمودی ابراز امیدواری کرد با استمرار همکاری و همدلی میان مجموعه مدیریت شهری، مسئولان استانی، نمایندگان مجلس و بخش خصوصی، زمینه برای توسعه زیرساخت‌ها، اجرای طرح‌های سرمایه‌گذاری و ساخت شهری آبادتر و برخوردارتر برای مردم اراک فراهم شود

سرپرست سازمان سرمایه‌گذاری شهرداری اراک هم در این آیین گفت: اطلس جامع سرمایه‌گذاری این شهر با همکاری مشاوران برتر کشور تدوین شده و ظرفیت سرمایه‌گذاری حدود ۷۰۰ هزار میلیارد ریال در قالب پروژه‌های مختلف در این اطلس شناسایی شده است.

سیدفرامرز مهاجرانی افزود: مدیریت ریسک و سرمایه و ایجاد ارزش در فرآیند سرمایه‌گذاری از رویکردهای اصلی سازمان سرمایه‌گذاری شهرداری اراک است و بر همین اساس، اطلس جامع سرمایه‌گذاری شهر با استفاده از ظرفیت مهندسان مشاور برتر کشور تهیه شده است.

وی ادامه داد: در این اطلس حدود ۲۵ پروژه مهم و شاخص شناسایی شده که بخشی از این پروژه‌ها در دستور کار قرار گرفته و قرارداد برخی از آنها نیز در حال مبادله است.

مدیرعامل گروه مالی بانک مسکن در آیین انعقاد این قرارداد در سالن پروین اعتصامی هتل امیرکبیر اراک، گفت: با توجه به افزایش هزینه‌های ساخت‌وساز و شرایط اقتصادی کشور، تسریع در اجرای پروژه‌های ساختمانی برای جلوگیری از افزایش هزینه تمام‌شده و حفظ صرفه اقتصادی طرح‌ها ضروری است.

علی عسکری افزود: یکی از مسئولیت‌های اصلی مجموعه‌های وابسته به گروه مالی بانک مسکن، ساخت مسکن با کیفیت و استاندارد برای اقشار متوسط جامعه است و در این مسیر تلاش می‌شود ضمن رعایت استانداردهای مورد تاکید نظام مهندسی، مسکن با هزینه متناسب در اختیار مردم قرار گیرد.

مدیرعامل گروه سرمایه‌گذاری مسکن نیز در این آیین گفت: کاهش نقدینگی و افت تقاضا در برخی شهرهای بزرگ موجب شده اجرای پروژه‌های مسکونی با سرعت کمتری پیش برود و تامین مالی به یکی از چالش‌های اصلی این حوزه تبدیل شود.

محسن رستمی افزود: بخش قابل توجهی از سرمایه‌گذاری در اقتصاد کشور به حوزه ساخت‌وساز اختصاص دارد و حدود ۷۵ تا ۸۵ درصد سرمایه‌گذاری در پروژه‌های ساختمانی صرف ساخت ساختمان و فعالیت‌های مرتبط با آن می‌شود.

اقتصاد پویا
روزنامه اقتصادی و اجتماعی صبح ایران

دعای بانک هندی: بهای طلا احتمالا در نیمه نخست سال آینده افزایش خواهد یافت

یک بانک چندملیتی مستقر در هندوستان در گزارشی پیش‌بینی کرد که قیمت طلا احتمالا در نیمه نخست سال ۲۰۲۷ به ۴۶۰۰ تا ۵۰۰۰ دلار به ازای هر اونس خواهد رسید.به گزارش عصر شنبه ایرنا از بیزینس‌لاین، بانک آی‌سی‌آی‌سی‌آی(ICICI Bank) در این گزارش نوشته است که انتظار می‌رود با کاهش بازده واقعی اوراق خزانه‌داری آمریکا و تضعیف دلار، شرایط برای رشد قیمت طلا فراهم شود. این بانک همچنین پیش‌بینی می‌کند که فلز زرد در ادامه سال جاری میلادی در سطوح بالای قیمتی تثبیت شود.به ادعای این بانک، انتظار می‌رود که طلا در ادامه سال ۲۰۲۶ در بازه ۴۲۰۰ تا ۴۶۰۰ دلار به ازای هر اونس معامله شود و در نیمه نخست سال ۲۰۲۷، گرایش اندکی به افزایش قیمت داشته باشد. طبق این گزارش، چشم‌انداز میان‌مدت طلا همچنان تحت حمایت تقاضای سرمایه‌گذاری، تداوم خرید بانک‌های مرکزی و تقاضا برای طلا به‌عنوان سپری در برابر ابهامات ژئوپلیتیکی، مالی و سیاست‌گذاری قرار دارد.

گزارش اقتصاد پویا ازوضعیت بازار پارچه ؛

نساجی در محاصره واردات ارزان

ورود کالا از مسیرهای غیرمتعارف تجاری در سال‌های اخیر به یکی از موضوعات مهم اقتصاد مرزی ایران تبدیل شده است؛ مسیری که از یک سو برای ساکنان مناطق مرزی و فعالان خرد اقتصادی، ابزار معیشت و تجارت محسوب می‌شود و از سوی دیگر، به دلیل تفاوت قابل‌توجه میان نرخ حقوق و عوارض آن با واردات رسمی، پرسش‌هایی درباره آثار مالی آن بر درآمدهای دولت و همچنین رقابت با تولیدکنندگان داخلی ایجاد کرده است. حالا اظهارات دبیر انجمن صنایع نساجی ایران درباره ورود ۶۳۰ میلیون دلار پارچه از مسیر کولبری، بار دیگر ابعاد اقتصادی این رویه را به مرکز توجه آورده است.

بر اساس این اظهارات، تنها در بخش پارچه حدود ۶۳۰ میلیون دلار کالا از رویه کولبری وارد کشور شده و این رقم جدا از کالاهایی مانند لوازم خانگی، محصولات بهداشتی و آرایشی و سایر اقلام است. در عین حال گفته شده سقف بالقوه واردات از این مسیر می‌توانسته تا حدود ۷ میلیارد دلار باشد و احتمالاً در سال نخست اجرای این رویه حدود یک‌سوم ظرفیت مذکور عملیاتی شده است.

اهمیت ماجرا فقط به حجم واردات محدود نمی‌شود. تفاوت اصلی در نرخ حقوق و عوارض گمرکی است. بر اساس اظهارات مطرح‌شده، اگر همین ۶۳۰ میلیون دلار پارچه از مسیر رسمی وارد می‌شد، حدود ۲۵ درصد حقوق و عوارض گمرکی به آن تعلق می‌گرفت، در حالی که در رویه کولبری تنها ۵ درصد پرداخت شده است. بنابراین فاصله‌ای حدود ۲۰ واحد درصدی میان دو مسیر ایجاد می‌شود؛ فاصله‌ای که در مقیاس صدها میلیون دلار می‌تواند به رقم قابل‌توجهی برای درآمدهای دولت تبدیل شود.

با محاسبه بر مبنای همین ارقام، ۲۰ درصد از ۶۳۰ میلیون دلار حدود ۱۲۶ میلیون دلار است، نه ۱۵۰ میلیون دلار. بنابراین رقم ۱۵۰ میلیون دلار که در اظهارات مطرح شده، با محاسبه مستقیم این نسبت دقیقاً منطبق نیست و می‌تواند ناشی از گرد کردن، تفاوت در پایه محاسبه یا در نظر گرفتن هزینه‌ها و اقلام دیگری باشد. همین نکته نشان می‌دهد که برای قضاوت دقیق درباره میزان درآمد از دست‌رفته دولت، باید مبنای رسمی محاسبه ارزش کالا، نرخ مؤثر حقوق و عوارض و کل هزینه‌های مرتبط با واردات مشخص شود.

با این حال، حتی رقم ۱۲۶ میلیون دلار نیز نشان می‌دهد که اختلاف نرخ تعرفه میان واردات رسمی و رویه کولبری در صورت تداوم در مقیاس بزرگ، می‌تواند آثار قابل‌توجهی بر درآمدهای عمومی داشته باشد.

کولبری؛ تجارت مرزی یا مسیر موازی واردات؟

کولبری در مناطق مرزی ایران سال‌ها با موضوع معیشت خانوارهای مرزنشین گره خورده است. از همین رو، هر سیاستی که با هدف ساماندهی و قانونی کردن فعالیت‌های مرزی اجرا شود، علاوه بر ابعاد اقتصادی، پیامدهای اجتماعی نیز دارد. کاهش فعالیت‌های غیررسمی، ایجاد امکان تجارت قانونی برای مرزنشینان و فراهم کردن درآمد پایدار از جمله اهدافی است که می‌تواند پشت چنین سیاست‌هایی قرار داشته باشد.

اما زمانی که حجم کالا از مسیرهای مرزی به صدها میلیون دلار می‌رسد، دیگر نمی‌توان موضوع را صرفاً در چارچوب فعالیت خرد یک فرد مرزنشین بررسی کرد. ورود ۶۳۰ میلیون دلار پارچه، حتی اگر در قالب تعداد بسیار زیادی محموله کوچک انجام شده باشد، از نظر اقتصادی با یک جریان تجاری قابل‌توجه روبه‌رو هستیم.

اینجاست که مسئله رقابت میان مسیرهای مختلف واردات اهمیت پیدا می‌کند. واردکننده‌ای که کالا را از مسیر رسمی وارد می‌کند، باید مجموعه‌ای از هزینه‌ها، تعرفه‌ها، مالیات‌ها و الزامات قانونی را پرداخت کند. در مقابل، اگر همان کالا از مسیر دیگری با حقوق و عوارض بسیار پایین‌تر وارد شود، هزینه تمام‌شده آن می‌تواند متفاوت باشد. این تفاوت در نهایت بر رفتار تجاری فعالان بازار اثر می‌گذارد.

در صنعت نساجی، این مسئله حساس‌تر است. تولیدکننده داخلی علاوه بر هزینه مواد اولیه، انرژی، دستمزد، مالیات، بیمه، حمل‌ونقل و سرمایه در گردش، با واردات کالاهای خارجی نیز رقابت می‌کند. اگر کالاهای وارداتی با هزینه گمرکی بسیار پایین‌تر وارد بازار شوند، ممکن است قیمت تمام‌شده پایین‌تری داشته باشند و فشار بیشتری بر تولیدکننده داخلی وارد کنند.

البته پایین بودن تعرفه لزوماً به معنای زیان اقتصادی نیست. کاهش هزینه واردات در برخی شرایط می‌تواند به تأمین ارزان‌تر کالا، افزایش رقابت و کاهش قیمت برای مصرف‌کننده منجر شود. همچنین برای مناطق محروم و مرزی، تسهیل تجارت می‌تواند فرصت اقتصادی ایجاد کند. بنابراین ارزیابی این سیاست باید هم‌زمان سه موضوع را ببیند: درآمد دولت، معیشت مرزنشینان و رقابت‌پذیری تولید داخلی.

اگر یک سیاست مرزی باعث شود بخشی از تجارت غیررسمی به مسیر قانونی منتقل شود، حتی با نرخ عوارض پایین‌تر نیز می‌تواند دستاورد داشته باشد؛ زیرا کالا قابل رصد می‌شود، فعالیت اقتصادی از حالت غیررسمی خارج می‌شود و دولت می‌تواند از حجم واقعی تجارت اطلاعات بیشتری به دست آورد. اما اگر این مسیر به یک کانال بزرگ برای واردات کالا با تعرفه پایین تبدیل شود، باید آثار آن بر سایر بخش‌های اقتصاد نیز بررسی شود.

۱۵۰ میلیون دلار؛ هزینه یک تفاوت تعرفه‌ای

مسئله اصلی در این پرونده، فاصله میان نرخ ۵ و ۲۵ درصد است. وقتی حجم تجارت چند صد میلیون دلار باشد، حتی یک اختلاف چند درصدی نیز می‌تواند رقم قابل‌توجهی ایجاد کند. در این مورد، بر اساس ارقام مطرح‌شده، تفاوت میان دو نرخ حدود ۲۰ درصد است.

اگر ۶۳۰ میلیون دلار را پایه محاسبه قرار دهیم، اختلاف ۲۰ درصدی معادل حدود ۱۲۶ میلیون دلار خواهد بود. اگر پایه محاسبه یا ارزش واقعی کالا متفاوت باشد، رقم نهایی نیز تغییر می‌کند. بنابراین عدد ۱۵۰ میلیون دلار باید با جزئیات رسمی ارزش‌گذاری و محاسبات گمرکی بررسی شود. اما اصل مسئله پابرجاست: تفاوت میان نرخ عوارض مسیر رسمی و رویه کولبری، در این حجم از تجارت، اثر مالی قابل‌توجهی ایجاد می‌کند.

از نگاه دولت، این مسئله به درآمدهای عمومی مربوط است. در شرایطی که بودجه با محدودیت منابع روبه‌روست، هرگونه کاهش درآمد گمرکی می‌تواند اهمیت پیدا کند. از طرف دیگر، هدف از تعیین تعرفه صرفاً کسب درآمد نیست؛ تعرفه می‌تواند برای تنظیم تجارت، حمایت از تولید داخلی و مدیریت واردات نیز مورد استفاده قرار گیرد.

اگر دولت برای کالایی تعرفه ۲۵ درصدی تعیین کرده باشد، اما همان کالا از مسیر دیگری با نرخ ۵ درصد وارد شود، عملاً یک تفاوت سیاستی در بازار شکل گرفته است. این تفاوت می‌تواند رفتار واردکنندگان را تغییر دهد و انگیزه انتقال تجارت به مسیر کم‌هزینه‌تر را افزایش دهد. بنابراین سیاست‌گذار باید مشخص کند آیا این تفاوت، بخشی از سیاست حمایت از مرزنشینان است یا صرفاً یک امتیاز تجاری که ممکن است به تدریج از هدف اولیه خود فاصله بگیرد.

از سوی دیگر، باید توجه داشت که رقم حقوق و عوارض محقق‌نشده الزاماً معادل «زیان قطعی دولت» نیست. اگر نرخ ۲۵ درصدی باعث می‌شد بخشی از واردات اصلاً انجام نشود یا به مسیرهای غیررسمی منتقل شود، نمی‌توان کل ۲۰ درصد اختلاف را درآمد قطعی و قابل وصول دولت تلقی کرد. برای محاسبه دقیق، باید رفتار واردکنندگان در هر دو سناریو و هزینه‌های اجرایی و نظارتی نیز در نظر گرفته شود.

موضوع دیگری که اهمیت دارد، مقایسه درآمد حاصل از این رویه با هزینه‌های اجرایی آن در مرزهاست. بر اساس اظهارات مطرح‌شده، حقوق و عوارض محقق‌نشده از واردات پارچه به‌تنهایی ممکن است از درآمدی که از این محل دریافت و برای هزینه در مرزها اختصاص داده شده بیشتر باشد. اگر این مقایسه با داده‌های رسمی تأیید شود، نشان می‌دهد که لازم است مدل اقتصادی این رویه با دقت بیشتری بررسی شود.

در نهایت، بحث کولبری نباید به دوگانه ساده «موافق یا مخالف» محدود شود. مسئله اصلی این است که چگونه می‌توان تجارت مرزی را قانونی، شفاف و قابل رصد کرد، بدون آنکه هزینه آن به تولید داخلی یا درآمدهای عمومی منتقل شود. مرزنشین باید از تجارت قانونی سهم ببرد، دولت باید درآمدهای قانونی خود را دریافت کند و تولیدکننده داخلی نیز باید با رقیبی مواجه باشد که قواعد تجاری روشن و یکسانی دارد.

اگر ظرفیت واردات از این مسیر واقعاً تا ۷ میلیارد دلار باشد، اهمیت موضوع چند برابر می‌شود. اجرای تنها بخشی از این ظرفیت می‌تواند حجم بزرگی از کالا را وارد کشور کند و در صورت ادامه روند، آثار آن بر گمرک، تولید، مصرف و بازار ارز قابل‌توجه خواهد بود. بنابراین سیاست‌گذار پیش از توسعه بیشتر این مسیر باید آثار آن را بر بخش‌های مختلف اقتصاد اندازه‌گیری کند.

در صنعت نساجی، این موضوع اهمیت ویژه‌ای دارد؛ زیرا این صنعت علاوه بر ظرفیت اشتغال و تولید داخلی، با واردات پارچه و پوشاک نیز ارتباط مستقیم دارد. اگر واردات مواد اولیه و پارچه به شکل هدفمند و با تعرفه مناسب انجام شود، می‌تواند به تولیدکننده داخلی کمک کند؛ اما اگر مسیر واردات به شکلی طراحی شود که کالاهای وارداتی با مزیت تعرفه‌ای قابل‌توجه وارد بازار شوند، ممکن است نتیجه متفاوت باشد.

در پایان، عدد ۶۳۰ میلیون دلار تنها یک رقم وارداتی نیست؛ این رقم تصویری از اندازه اقتصادی مسیری است که قرار بوده تجارت مرزی را سامان دهد. اختلاف میان ۵ و ۲۵ درصد نیز صرفاً یک اختلاف تعرفه‌ای نیست، بلکه موضوعی است که می‌تواند بر درآمد دولت، قیمت کالا، رقابت تولیدکننده و انگیزه واردکننده اثر بگذارد. بنابراین لازم است آمار دقیق واردات، ارزش کالاها، میزان حقوق و عوارض وصول‌شده و هزینه‌های اجرای این سیاست به‌صورت شفاف منتشر شود.

اگر هدف، حمایت از مرزنشینان و تبدیل کولبری به تجارت قانونی است، باید مدلی طراحی شود که هم معیشت مرزنشینان را تقویت کند و هم مانع ایجاد یک مسیر موازی و کم‌هزینه برای واردات گسترده شود. در غیر این صورت، ممکن است سیاستی که با هدف ساماندهی تجارت مرزی طراحی شده، به تدریج به عاملی برای تغییر مسیر واردات و کاهش درآمدهای گمرکی تبدیل شود.

یادداشت

آغاز حکمرانی هوشمند در علم و فناوری

حسین افشین

امروز ایران در حوزه علم، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان، نه یک انتخاب بلکه یک الزام تاریخی پیش رو دارد. تجربه پرفرازونشیب دهه گذشته به روشنی نشان داده است که مسیر توسعه پایدار هرگز از گذرگاه خام‌فروشی، اقتصاد رانتی یا تصمیم‌های سلیقه‌ای عبور نمی‌کند، بلکه تنها در سرمایه‌های انسانی نخبگان، نوآوری مسئله‌محور و فناوری جهت‌دار ریشه دارد.سؤال این نیست که آیا علم و فناوری مهم است یا نه؛ سؤال این است که چگونه باید آن را هدایت کرد تا به موتور حل مسائل ملی تبدیل شود.در جهان سه الگوی اصلی برای سیاست‌گذاری علم و فناوری وجود دارد؛ اول، الگوی «اکوسیستم آزاد» که در آن بازار و تقاضا مسیر رشد استارتاپ‌ها را تعیین می‌کنند و دولت صرفاً نقش حمایت‌گر زیرساخت‌ها را ایفا می‌کند. دوم، الگوی «حکمرانی بالا به پایین متمرکز» که در آن دولت به طور فعالانه تعیین می‌کند استارتاپ‌ها در چه حوزه‌هایی شکل بگیرند و فناوری در چه مسیرهایی توسعه یابد. سوم، الگوی ترکیبی که موفق‌ترین کشورهای جهان - از چین و کره جنوبی تا آلمان- از آن پیروی می‌کنند؛ الگویی که با ظرافت میان آزادی نوآوری و هدایت هوشمندانه برای حل مسائل راهبردی و خلق فناوری‌های اقتدارآفرین توازن برقرار می‌کند.تجربه عینی سال‌های گذشته در ایران یک واقعیت غیرقابل‌انکار را آشکار ساخته است: نه اقتصاد دانش‌بنیان کاملاً دولتی و متمرکز می‌تواند موتور پایدار نوآوری باشد، نه رهاسازی کامل و بدون جهت‌گیری ملی قادر است مسائل راهبردی کشور را حل کند و رشد در حوزه‌های نوظهور را شتاب ببخشد.ما یک دهه گذشته شاهد رشد جوانه‌های زیست‌بوم نوآوری بودیم. استارتاپ‌ها متولد شدند، شرکت‌های دانش‌بنیان شکل گرفتند و پارک‌های علم و فناوری سربرآوردند. اما این رشد پراکنده بود و از بسیاری جهات فاقد عمق اثرگذاری. این یعنی ظرفیت عظیمی که ایجاد شده است باید از مرحله رشد اولیه و پراکنده عبور کند و وارد مرحله نوین «اثرگذاری ملی» شود. دقیقاً به همین دلیل است که معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست‌جمهوری در دولت چهاردهم، با شجاعت و درک عمیق از شرایط کشور، الگویی ترکیبی و بومی‌شده را برای این حوزه در پیش گرفته است. الگویی که در آن دولت نه تصدی‌گر مستقیم فناوری است نه ناظر بی‌تفاوت، بلکه «تسهیل‌گر و راهبر» است.در لایه پایین این الگو، آزادی نوآوری، رقابت، خلاقیت و کارآفرینی برای رشد آزاد استارتاپ‌ها و زیست‌بوم نوآوری به طور کامل حفظ می‌شود. دولت با حمایت از زیرساخت‌های فناوری و مالی، کاهش بوروکراسی‌های دست و پاگیر و تأمین مالی هوشمند، پشتیبان هر مسیری است که خود نوآوری طی می‌کند. تولید نوآوری، خلق محصول، توسعه فناوری و رقابت در بازار، کار بخش خصوصی، دانشگاه‌ها و نخبگان است.اما در لایه بالا، برای بلوغ زیست‌بوم دانش‌بنیان و هدایت آن به سمت حل مسائل کلان کشور، دولت نقش «هدایتگر راهبردی» را ایفا می‌کند. به این معنا که اولاً، حوزه‌های فناوری که به بلوغ نسبی رسیده‌اند، برای حل چالش‌های راهبردی کشور - مانند انرژی، آب، غذا و سلامت - با حمایت هدفمند و جهت‌دار هدایت می‌شوند. ثانیاً، در فناوری‌های نوظهور و اقتدارآفرین - از هوش مصنوعی و کوانتوم گرفته تا مواد پیشرفته، زیست‌فناوری، صنایع پیشرفته و اقتصاد دیجیتال - دولت با ایجاد شرایط ویژه، تأمین مالی خطرپذیر، تنظیم‌گری هوشمند و سفارش‌گذاری ملی، دانشگاه‌ها و شرکت‌های مستعد را به این عرصه‌ها سوق می‌دهد و تشویق می‌کند.

نظم بودجه در نیمه نخست امسال به‌خوبی اجرا شد

رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور گفت: با وجود همه سختی‌هایی که در نیمه نخست سال وجود داشت، پرداختی‌ها به‌ویژه در زمینه حمایت از مدارس، دانشگاه‌ها، پرداخت مطالبات گندم‌کاران و موارد مشابه به‌خوبی و با رعایت نظم بودجه‌ای انجام شد

به گزارش سازمان برنامه و بودجه کشور، سید حمید پورمحمدی در چهارمین جلسه ستاد تهیه و تدوین لایحه بودجه سال ۱۴۰۶ کل کشور که روز شنبه - چهارم مهر - در این سازمان برگزار شد، اظهار داشت: با وجود همه سختی‌هایی که در نیمه نخست امسال وجود داشت، خوشبختانه پرداختی‌ها به‌ویژه در زمینه حمایت از مدارس، دانشگاه‌ها، پرداخت مطالبات گندم‌کاران و موارد مشابه به‌خوبی و با رعایت نظم بودجه‌ای انجام شد.

وی با قدردانی از کارکنان سازمان برنامه و بودجه برای تخصیص بودجه دستگاهها در موعد مقرر، ابراز امیدواری کرد در نیمه دوم سال نیز نظم بودجه‌ای حفظ شود و تامین و تخصیص اعتبارات بخش‌های مختلف، به‌خوبی انجام شود.

یادداشت

روایت اجتماعی در جنگ رسانه‌ای

اصغر جهانگیر

جنگ، فقط شلیک موشک و بمباران نقاط تعیین شده نیست. دشمن وقتی پا به میدان جنگ می‌گذارد؛ به موازات نشانه گرفتن بانک اهداف با روایت خود به اذهان و افکار نیز شلیک می‌کند.

در جنگ تحمیلی اخیر، دشمنان به همراه معاندان و منافقان و وطن فروشان تقلای زیادی کردند تا روایت‌های ساختگی خودشان علیه ایران را به عنوان واقعیتی بزک کرده در بستر رسانه و فضای مجازی به مخاطبین تحمیل کنند.

روایت دشمنان و بدخواهان علیه ایران اسلامی در بحبوحه جنگ و ماه های اخیر، متن زندگی مردم را نشانه گرفته تا با عملیات روانی□رسانه ای نارضایتی اجتماعی خلق کنند.

بنابراین قوه قضاییه از ابتدای سال جاری، طرح «پدافند اجتماعی» را از طریق معاونت های اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری های سراسر کشور در دستور کار قرار داده است تا از حق و حقوق مردم در شرایط جنگی و پساجنگ مراقبت نماید.

یکی از اضلاع مهم این طرح، ضرورت «روایت اجتماعی» در جهت آگاهی افکار عمومی و تبیین واقعیت ها و مقابله با روایت های جعلی، فیک و دروغ رسانه های معاند و ضدانقلاب است.

به عبارت روشن تر، روایت اجتماعی این مسئولیت را بر دوش می کشد که به موقع و بهنگام، واقعیت و حقیقتِ یک موضوع یا رویداد را بیان کند و نگذارد دشمنان و بدخواهان با روایت دروغ، افکار عمومی را به انحراف بکشانند.

در بحبوحه شرایط جنگی، ضرورت این روایت اجتماعی در پی حوادث و تبعات جنگ، دوچندان است؛ چون دشمن می کوشد با خلق روایت های دسیسه آمیز، انسجام ملی جامعه را دوپاره کند.

بدون شک، همه درخصوص صیانت از روایت اجتماعی و مقابله با جنگ روانی دشمن مسئولیت دارند و در این میان، قوه قضاییه تلاش کرده است از رسانه های معتبر و دلسوز کشور حمایت کند تا مرجعیت خبری حفظ شود و فیک نیوزها و رسانه های بیرونی ضدانقلاب، افکار عمومی را مورد هجمه و سم پاشی قرار ندهند. ضمن اینکه خط برخورد قانونی با مرجفون، دروغ گویان، دوقطبی سازان و راویان انحراف، مورد اهتمام عدلیه بوده است.

خاطر نشان می شود که رسانه های معاند و ضدانقلاب در ماه های گذشته و در پی جنگ تحمیلی به دنبال روایت سازی های دروغ بودند که از جمله تشکیل پرونده قضایی برای ۳۰۰ نفر از عوامل شبه رسانه های اینترنشنال و من‌وتو در همین راستا بود.

و در پایان باید گفت؛ انتظار می رود رسانه های ما و اصحاب قلم در «میدان روایت» نقش آفرین باشند و با سرعت و دقت و خلاقیت در بزنگاه های »اطلاع رسانی» و «روایت اول» بدرخشند و دشمنان و بدخواهان ایران اسلامی را در جنگ رسانه ای ناکام بگذارند.

گزارشی از راه عبور از ناترازی برق؛

لزوم بازسازی نیروگاه‌های فرسوده

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران، کاهش سرمایه‌گذاری و فرسودگی نیروگاه‌ها را ریشه ناترازی برق در کشور دانست و گفت: عبور از این ناترازی نیازمند اصلاح سیاست‌های حمایتی، نوسازی نیروگاهها، مهاجرت از کابل های مسی به آلومینیومی و استفاده از ظرفیت بخش خصوصی است.

گروه اقتصادی - صنعت برق ایران با وجود برخورداری از ظرفیت بالای تولید، شبکه گسترده انتقال و توزیع و نیروی انسانی متخصص، در سال های اخیر با مشکل ناترازی در تولید و مصرف دست و پنجه نرم می کند؛ این صنعت که به دلیل اتکا به سبد متنوع تولید برق شامل نیروگاه‌های حرارتی، برق‌آبی، تجدیدپذیر و اتمی و همچنین تجربه فنی در طراحی، ساخت و تعمیر تجهیزات نیروگاهی و شبکه یکی از صنایع پیشرو در منطقه به شمار می رود و حتی در برخی دوره ها از مسیر صادرات برق از صنایع ارزآور محسوب می شود، به دلیل برخی سیاست گذاری های نادرست در دهه های گذشته با مشکلات سرمایه گذاری و ناترازی روبروست.

به باور کارشناسان صنعت برق و انرژی، تصویب قانون تثبیت نرخ سوخت که منجر به توقف تعرفه گذاری و تشدید قیمت گذاری دستوری در این صنعت شد، یکی از علل بروز ناترازی برق در سال های اخیر است که موجب شده در روزهای اوج مصرف برق این ناترازی به عدد ۲۰ هزار مگاواتی نیز برسد.

نبود سرمایه گذاری در صنعت نیروگاهی که به فرسودگی زیر ساخت‌ها دامن می زند و سبب کاهش راندمان نیروگاهی می شود، از دیگر عواملی است که برای ناترازی برق فهرست می کنند.

آرش نجفی رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی ایرنا به بیان ریشه های ناترازی در صنعت برق پرداخت که به شرح زیر است:

تثبیت قیمت ها جذابیت سرمایه گذاری در صنعت نیروگاهی را از بین برد

ایرنا: به عنوان یک کارشناس حوزه انرژی از نظر شما مهمترین چالش امروز صنعت برق ایران چیست؟

این صنعت در دوره ای یعنی سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۲ در شرایط مناسبی قرار داشت که می توان از آن به عنوان دوران خودکفایی یاد کرد اما از زمانی که مجلس شورای اسلامی آن زمان ناگهان روند به‌روزرسانی قیمت برق را متوقف و نرخ آن را ثابت نگه داشت، انگیزه برای ارتقای صنعت برق نیز سرکوب شد و پس از دو دهه می بینیم که کشور با افت شدید سرمایه‌گذاری برای احداث نیروگاه‌های جدید مواجه شده است.

قانون مجلس برای تثبیت قیمت ها در آن زمان از جذابیت اجتماعی برخوردار بود و بسیاری از آن استقبال کردند حتی در مقطعی نیز برای صنعت برق این تثبیت قیمت جذاب بود اما با گذشت زمان در دهه ۹۰ مشکلات کمبود برق خود را نشان داد به طوری که انگیزه بخش خصوصی برای ورود به صنعت برق، سرمایه‌گذاری در نوسازی نیروگاه‌های فرسوده کاهش یافت و حتی گاهی متوقف شد.

با وجود آنکه در دهه ۹۰ دولت تلاش کرد با اعطای تسهیلات، احداث واحدهای نیروگاهی را تسریع کند اما این طرح‌ها نیز با معضل تغییرات نرخ ارز و بدهی‌های ارزی مواجه شد به طوری که امروز همه نیروگاه‌داران بخش خصوصی که باید از فعالیت خود بهره مند می شدند، همگی بدهکار هستند و حتی ارزش نیروگاه‌ها با قیمت ارز فعلی، کفاف بدهی ارزی آنان را نمی‌دهد. این شرایط سبب فشار مضاعف بر منابع صندوق توسعه ملی نیز شده است زیرا که از سویی نمی تواند مطالبات ارزی خود را وصول کند و از سوی دیگر تمایلی هم به تملک نیروگاه‌ها ندارد.

بنابراین می توان گفت در این شرایط نیروگاه‌دار و سرمایه‌گذار و هم صندوق توسعه ملی متضرر شده اند و مشکل ناترازی برق هم حل نشده است.

بر اساس آمارها در سال گذشته در روزهای اوج مصرف نزدیک به ۲۰ هزار مگاوات کسری برق ثبت شد که البته طبق برآوردهای اولیه این میزان امسال به حدود ۱۲ هزار مگاوات رسید؛ اما در مجموع شرایط به گونه ای که با آغاز فصل گرما و استفاده از سیستم های سرمایشی، مصرف برق به شدت افزایش می یابد و ناترازی محسوس می‌شود بنابراین اگر همین امروز برای آینده چاره‌اندیشی نکنیم و نیروگاه‌های فرسوده و پرمصرف بازسازی و نوسازی نشوند، شدت این ناترازی در آینده بیشتر خواهد بود.

ایرنا: با این توضیح وضعیت ناترازی برق در تابستان امسال چطور بود؟

یکی از دلایلی که پارسال شدت ناترازی به ۲۰ هزار مگاوات رسید، این بود که در ۲ سال گذشته به دلیل آسیب‌های وارده به شبکه گاز کشور، امکان تامین گاز نیروگاه‌ها فراهم نشد و برای تامین برق زمستان ۱۴۰۳، از نیروگاه‌های برق‌آبی بیش از حد استفاده شد. این موضوع ذخایر آبی را کاهش داد که این اقدام خود آسیب‌زا بود، زیرا در سال ۱۴۰۴ نیز با کسری جدی آب نیز مواجه بودیم. خوشبختانه در اواخر سال ۱۴۰۴ و بهار ۱۴۰۵ بارندگی‌های مطلوبی رخ داد و ذخایر آبی کشور پر شد و در نتیجه توانستیم ۱۵ درصد از برق کشور را از نیروگاه‌های برق‌آبی تامین کنیم.

در این مدت دولت به‌سرعت حدود پنج تا ۵.۵ هزار مگاوات برق خورشیدی را وارد مدار کرد که در ماههای گرم سال به کمک وزارت نیرو آمد؛ چراکه تولید این نیروگاه‌ها با ساعات تابش آفتاب و پیک مصرف مطابقت داشت. با این اقدامات حداقل رضایت مردم به‌طور جدی جلب شد، اما بخش صنعت همچنان آسیب دید زیرا صنعت در سال ۱۴۰۴ تنها ۱۵۴ روز به‌طور کامل فعالیت کرد و در باقی روزها به دلایلی مانند کسری گاز و برق متوقف بود در حالی که در تمام ۳۶۵ روز سال هزینه‌های جاری، حقوق و مالیات خود را پرداخت کرده است.

امسال، با وجود دستور ویژه رئیس‌جمهور مبنی بر عدم قطع برق صنایع، به دلیل ملاحظات وزارت نیرو در خصوص صدمات احتمالی به بیماران تحت درمان در منازل، ناچار شدند برق صنایع را قطع کنند. این قطعی که ابتدا قرار بود یک‌روزه باشد، در مناطق مختلف گاه به ۲ روز هم رسید.

مزیت اقتصادی صنعت برق احیا شود

ایرنا: در این زمینه آیا راهکارهایی هم برای تسریع در کاهش ناترازی دارید؟

امروز که درباره ناترازی برق صحبت می‌کنیم، باید چند اقدام جدی را در اولویت قرار دهیم یعنی باید در کنار فراهم کردن سیاست‌های حمایتی موثر برای تولیدکنندگان برق، اجرای پروژه‌های بهینه‌سازی مصرف انرژی و توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر باید با محوریت بخش خصوصی و کاهش بروکراسی اداری دنبال شود.

با وجود محدودیت های ارزی کشور، به نظر می رسد تخصیص منابع ارزی به بخش انرژی‌های تجدیدپذیر باید در اولویت باشد زیرا همزمان با راه‌اندازی یک واحد تولیدی، سایر صنایع وابسته نیز فعال می شود؛ علاوه بر این انرژی تجدیدپذیر به دلیل پاک بودن و نداشتن تبعات زیست‌محیطی، در گزارش‌های کربنی کشور در سطح جهانی موثر است و باید در اولویت ویژه قرار گیرد زیرا در حالی که تخصیص ارز به این حوزه کارایی اقتصاد کشور را ۲ تا سه‌چندان می‌کند، اما در اولویت اصلی وزارت صمت در تخصیص ارز قرار ندارد.

اینکه چرا از سایر پتانسیل‌های انرژی استفاده نمی‌کنیم، دلایل متعددی دارد؛ یکی از آن‌ها نبود امنیت و ثبات در سیاست‌های حمایتی دولت است؛ سال‌هاست اتاق بازرگانی ایران به‌طور مستمر پیگیر ایجاد نهاد تنظیم‌گر یا رگولاتور برای صنعت برق، نفت و پتروشیمی است زیرا وجود چنین نهادی تعادل را به ساختارهای اقتصادی باز می گرداند و مانع از حکمرانی یک نفره و ساختار متمرکز که برای اقتصاد مخرب است، می شود زیرا یکی از دلایل توسعه نیافتن بسیاری از حوزه‌ها، نبود اطمینان نسبت به خرید تضمینی و حاکمیت مالکیت سرمایه‌گذاران است.

امروز ظرفیت های بسیاری برای سرمایه گذاری در صنعت برق وجود دارد؛ برای نمونه می‌توانیم در حوزه انرژی بادی در مناطق مختلف شرق یا غرب کشور و در کریدورهای بادی، هم در پروژه‌های کلان و هم در میکروتوربین‌ها، ساختارهای مناسبی داشته باشیم. و یا در حوزه زمین‌گرمایی فعال شویم که به تازگی یک نیروگاه در این حوزه در استان اردبیل فعال شده اما ظرفیت کشور با توجه به برخورداری از چشمه های متعدد آب گرم، بیش از این است و قابلیت ایجاد ۲۰ هزار مگاوات انرژی زمین‌گرمایی را در کشور داریم.

حتی با وجود آنکه فناوری سدسازی در دنیا کمرنگ شده، می‌توان از ظرفیت سدهای فعلی با ارتقای راندمان هم استفاده کرد؛ یعنی اکنون که بیش از ۱۰ هزار مگاوات نیروگاه با راندمان زیر ۲۵ درصد در کشور داریم، می توانیم با جایگزینی آنها با فناوری‌های نوین، هم تولید برق را افزایش دهیم و هم مصرف آب در این نیروگاهها را به ۶۰۰ لیتر در ثانیه کاهش دهیم. در حوزه نیروگاهی نیز نیازمند تغییر نگاه حاکمیت به مالکیت نیروگاه‌ها، توسعه معاملات برق سبز و اصلاح ساختار بورس انرژی هستیم تا مزیت اقتصادی این نیروگاهها احیا شود.

راندمان برخی نیروگاهها زیر ۲۵ درصد است

ایرنا: به عنوان یک کارشناس بخش انرژی، هدررفت برق در شبکه توزیع و بازدهی پایین نیروگاهی را تا چه میزان در بروز ناترازی ها موثر می دانید؟

وجود نیروگاههای با راندمان پایین یکی از مشکلات صنعت برق است زیرا با اینکه بهره وری پایینی دارند، اما به دلیل برخورداری از گاز ارزان به دنبال بهبود وضعیت نیستند و مسایلی نظیر کاهش هدر رفت در دستور کار آنها قرار نمی گیرد. بهترین نیروگاههای حرارتی در بهترین حالت ۴۲ درصد راندمان دارند در حالی که نیروگاههای با بهره وری زیر ۲۵ درصد هم داریم.

برای کاهش هدر رفت برق در شبکه توزیع هم نیاز است که از کابل های آلومینیومی روکش دار استفاده کنیم که اجرای آن نیازمند یک اراده جمعی است زیرا با جمع آوری سیم های مسی موجود، از محل تفاوت قیمت مس و آلومینیوم برای دولت درآمد هم ایجاد می شود زیرا مس گران‌تر از آلومینیوم است.

بنابراین جایگزینی سیم های مسی نه تنها صرفه اقتصادی دارد بلکه هم راندمان بالاتری ایجاد می کند و هم به دلیل روکش‌دار بودن و اینکه کابل خودنگهدار سه‌لایه به‌هم‌بافته‌شده، امکان انشعاب غیرمجاز و به‌اصطلاح برق‌دزدی را به صفر می‌رساند.

برای مهاجرت از کابل های مسی به آلومینیومی، تولیدکنندگان داخلی ظرفیت لازم را برای تولید کابل های جدید دارند و می توان از محل ارزش مس جمع آوری شده، هزینه کابل آلومینیومی و اجرای پروژه را تامین کرد.

ایرنا: پراکندگی جغرافیایی نیروگاهها را چگونه ارزیابی می کنید؟

اینکه ما در نقاط مختلف نیروگاه‌های پراکنده احداث کنیم، سیاستی است که در تمام دنیا اجرا می‌شود؛ این سیاست غلط نیست، بلکه سیاستی بسیار مناسب است؛ چراکه هم الزامات پدافند غیرعامل را تامین می‌کند و هم تلفات (Loss) شبکه را به‌شدت کاهش می‌دهد.

وقتی نقاط مصرف را به نقاط تولید نزدیک می‌کنید، مزایای متعددی حاصل می‌شود. اگر از نیروگاه‌های مقیاس کوچک چندمگاواتی به‌صورت تولید هم‌زمان برق و حرارت (CHP) یا تولید هم‌زمان برق، حرارت و برودت (CCHP) استفاده شود، این قابلیت نیز وجود دارد که آب داغ ناشی از فرایند تولید برق را به شبکه لوله‌کشی منتقل کرده و به‌عنوان آب گرم در اختیار مصرف‌کنندگان قرار دهیم؛ آن را به موتورخانه‌های منازل متصل، مشعل موتورخانه‌ها را خاموش و به این ترتیب سیستم گرمایشی خانه ها را تامین کنیم

اقتصاد پویا
روزنامه اقتصادی اجتماعی صبح ایران

ترخیص ۳ روزه کالا از گمرکات در آستانه تحقق

آمارهای گمرکی از کاهش میانگین زمان ترخیص کالا در گمرکات کشور از ۱۴۳ ساعت به ۷۳ ساعت حکایت دارد به گونه ای که افزایش سهم کالاهای کم‌ریسک در مسیر سبز، استفاده از پروفایل‌های ریسک، هوشمندسازی و اصلاح رویه‌های گمرکی از عوامل این کاهش به شمار می روند.به گزارش وزارت امور اقتصادی و دارایی، کاهش زمان ترخیص کالا به ۳ روز از برنامه‌های این وزارت در حوزه تسهیل تجارت خارجی است. با رسیدن میانگین زمان ترخیص به ۷۳ ساعت، این شاخص در حال حاضر حدود یک ساعت با هدف سه‌روزه فاصله دارد.بر اساس اعلام حسن علیدوستی سرپرست معاونت برنامه‌ریزی و امور بین‌الملل گمرک ایران، میانگین زمان ترخیص کالا در گمرکات کشور از ۱۴۳ ساعت به ۷۳ ساعت رسیده است. این میزان کاهش، معادل حدود ۵۰ درصد زمان متوسط قبلی است.

گزارش اقتصاد پویا از جایگاه داده‌های دولتی در اقتصاد دیجیتال؛

اقتصاد دیجیتال زیر ذره‌بین آمار

اقتصاد دیجیتال در ایران سال‌هاست از یک مفهوم فناورانه فراتر رفته و به یکی از اجزای اثرگذار در تولید، تجارت، خدمات، اشتغال و حتی شیوه تعامل مردم با اقتصاد تبدیل شده است؛ با این حال، یکی از چالش‌های مهم این حوزه، نبود یک چارچوب منسجم و مورد اجماع برای اندازه‌گیری دقیق ابعاد و سهم آن در اقتصاد کشور بوده است. اکنون مرکز آمار ایران اعلام کرده است که نظام‌نامه سنجش اقتصاد دیجیتال نهایی شده و گزارش جامع اندازه‌گیری این بخش نیز در آستانه انتشار قرار دارد؛ اتفاقی که می‌تواند برای نخستین‌بار تصویر منسجم‌تری از وزن اقتصاد دیجیتال در اقتصاد ایران ارائه کند.

بر اساس اعلام رئیس مرکز آمار ایران، فرایند تدوین نظام‌نامه سنجش اقتصاد دیجیتال با مشارکت مجموعه‌ای از دستگاه‌های دولتی، نهادهای تخصصی، دانشگاهیان، تشکل‌های اقتصادی و فعالان این حوزه انجام شده است. هدف از این همکاری، دستیابی به تعریفی واحد و روش‌شناسی مشخص برای اندازه‌گیری بخش‌های مختلف اقتصاد دیجیتال بوده است؛ چرا که در نبود تعاریف مشترک، ارقام منتشرشده از سوی نهادهای مختلف می‌تواند تفاوت قابل‌توجهی با یکدیگر داشته باشد و همین مسئله، سیاست‌گذاری و ارزیابی عملکرد را دشوار می‌کند.

مرکز آمار ایران اعلام کرده است که در این فرایند، ابتدا کارگروهی ویژه با حضور کارشناسان این مرکز، پژوهشکده آمار، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، وزارت صنعت، معدن و تجارت، استادان دانشگاه، تشکل‌ها و بازیگران اصلی اقتصاد دیجیتال تشکیل شد. پیچیدگی موضوع نیز از آنجا ناشی می‌شود که اقتصاد دیجیتال برخلاف بسیاری از بخش‌های سنتی اقتصاد، یک حوزه منفک و محدود نیست، بلکه در بخش‌های مختلف تولید و خدمات حضور دارد. از تجارت الکترونیکی و پلتفرم‌های اینترنتی گرفته تا خدمات مالی دیجیتال، ارتباطات، نرم‌افزار، خدمات ابری، تبلیغات آنلاین و بخش‌هایی از فعالیت‌های صنعتی، همگی می‌توانند در گستره اقتصاد دیجیتال قرار گیرند

اقتصاد دیجیتال؛ از مفهوم کلی تا عدد قابل اندازه‌گیری

یکی از مهم‌ترین ارقام اعلام‌شده در این گزارش، سهم اقتصاد دیجیتال در سال‌های اخیر است. طبق اعلام رئیس مرکز آمار ایران، سهم اقتصاد دیجیتال از اقتصاد کشور در سال ۱۴۰۲ معادل ۵.۴ درصد بوده و این سهم در سال ۱۴۰۳ به ۷.۱ درصد رسیده است. سهم سال ۱۴۰۴ نیز پس از تکمیل فرایند محاسبات و بررسی داده‌ها اعلام خواهد شد.

همین افزایش دو ساله نشان می‌دهد که اقتصاد دیجیتال در حال تبدیل‌شدن به یکی از اجزای قابل‌توجه اقتصاد کشور است؛ هرچند برای قضاوت درباره میزان رشد واقعی آن باید جزئیات روش‌شناسی، پایه محاسبات، ارزش افزوده بخش‌های مختلف و اثر تغییرات قیمت‌ها نیز در گزارش نهایی بررسی شود. افزایش سهم یک بخش از اقتصاد الزاماً به معنای رشد حقیقی همان بخش نیست و برای تحلیل دقیق باید تغییرات ارزش اسمی و واقعی، تورم و رشد سایر بخش‌های اقتصاد نیز در نظر گرفته شود.

اما شاید مهم‌تر از رقم کلی سهم اقتصاد دیجیتال، توزیع جغرافیایی این فعالیت‌ها باشد. بر اساس اعلام مرکز آمار، حدود ۵۹ درصد اقتصاد دیجیتال کشور در تهران متمرکز است و پس از تهران، استان‌های اصفهان، خراسان رضوی، آذربایجان شرقی و البرز قرار دارند. چنین تمرکزی نشان می‌دهد که اقتصاد دیجیتال ایران همچنان از الگوی تمرکز بالای فعالیت‌های اقتصادی و خدمات تخصصی در پایتخت پیروی می‌کند.

تمرکز ۵۹ درصدی در تهران را می‌توان از چند زاویه مورد توجه قرار داد. استقرار بخش بزرگی از شرکت‌های فناوری، استارتاپ‌ها، شرکت‌های خدماتی، بنگاه‌های مالی، مراکز تصمیم‌گیری، سرمایه‌گذاران و نیروی انسانی متخصص در تهران، بخشی از این تمرکز را توضیح می‌دهد. در عین حال، چنین تمرکزی می‌تواند به معنای آن باشد که ظرفیت اقتصاد دیجیتال در سایر استان‌ها هنوز به اندازه ظرفیت موجود در پایتخت توسعه نیافته است.

استان‌هایی مانند اصفهان، خراسان رضوی، آذربایجان شرقی و البرز نیز در رتبه‌های بعدی قرار گرفته‌اند؛ موضوعی که نشان می‌دهد اقتصاد دیجیتال فقط محدود به تهران نیست و در مراکز بزرگ اقتصادی و جمعیتی کشور نیز در حال شکل‌گیری است. با این حال، انتشار جزئیات استانی گزارش می‌تواند مشخص کند که سهم استان‌ها از اقتصاد دیجیتال بر اساس تعداد شرکت‌ها، ارزش افزوده، اشتغال، سرمایه‌گذاری یا ترکیبی از این شاخص‌ها محاسبه شده است.

از این منظر، انتشار گزارش تفصیلی اهمیت زیادی دارد؛ زیرا رقم ۵۹ درصد به‌تنهایی تصویر کاملی از وضعیت اقتصاد دیجیتال ارائه نمی‌کند و برای سیاست‌گذاران، فعالان اقتصادی و پژوهشگران، شناخت اجزای تشکیل‌دهنده این سهم اهمیت بیشتری دارد.

ثبتی‌مبنا؛ حرکت آمار رسمی به سمت داده‌های واقعی اقتصاد

یکی از مهم‌ترین نکات اعلام‌شده از سوی مرکز آمار، استفاده همزمان از داده‌های ثبتی و آمارگیری میدانی است. در رویکرد جدید، اطلاعات ثبت‌شده در سامانه‌های دستگاه‌های دولتی و بخش خصوصی به عنوان یکی از منابع اصلی محاسبات مورد استفاده قرار گرفته و در کنار آن، طرح آمارگیری میدانی در سراسر کشور اجرا شده است.

این تغییر رویکرد می‌تواند اهمیت زیادی برای نظام آماری کشور داشته باشد. در روش‌های سنتی، جمع‌آوری اطلاعات آماری در بسیاری از موارد وابستگی زیادی به پرسش‌نامه، نمونه‌گیری و مراجعه مستقیم دارد؛ در حالی که در اقتصاد امروز، حجم عظیمی از اطلاعات در سامانه‌های مالی، تجاری، بیمه‌ای، مالیاتی، بانکی و کسب‌وکارها ثبت می‌شود. استفاده از این داده‌ها می‌تواند ضمن کاهش هزینه‌های آماری، امکان به‌روزرسانی سریع‌تر شاخص‌ها را فراهم کند.

رئیس مرکز آمار ایران، داده‌های دستگاه‌ها را «سرمایه ملی» توصیف کرده و بر ضرورت اشتراک‌گذاری آن‌ها برای افزایش دقت آمار تأکید کرده است. البته استفاده گسترده از داده‌های ثبتی نیازمند استانداردسازی، هماهنگی تعاریف، رفع هم‌پوشانی داده‌ها، کنترل کیفیت و رعایت الزامات مربوط به محرمانگی اطلاعات است. اگر این الزامات به شکل دقیق رعایت شود، داده‌های ثبتی می‌توانند فاصله میان اقتصاد واقعی و تصویر آماری اقتصاد را کاهش دهند.

در طرح سنجش اقتصاد دیجیتال نیز داده‌های ثبتی با نتایج آمارگیری میدانی ترکیب شده‌اند. به گفته مرکز آمار، کارشناسان و آمارگیران در سراسر کشور اطلاعات لازم را جمع‌آوری کرده و سپس این داده‌ها با اطلاعات ثبتی تلفیق شده است. پس از آن نیز جلسات راستی‌آزمایی برای بررسی نتایج برگزار شده تا گزارش نهایی آماده شود.

اهمیت این روش زمانی بیشتر مشخص می‌شود که بدانیم اقتصاد دیجیتال به دلیل سرعت بالای تغییرات، نیازمند آمار به‌روز است. یک شرکت دیجیتال ممکن است در فاصله کوتاهی تعداد کاربران، میزان فروش یا مدل کسب‌وکار خود را تغییر دهد. بنابراین آمار چند سال یک‌بار نمی‌تواند پاسخگوی نیاز سیاست‌گذار باشد. ایجاد تقویم منظم انتشار آمار اقتصاد دیجیتال می‌تواند یکی از مهم‌ترین نتایج این فرایند باشد.

تقویم انتشار؛ حلقه مفقوده سیاست‌گذاری اقتصاد دیجیتال

یکی دیگر از محورهای مهم سخنان رئیس مرکز آمار ایران، تلاش برای ایجاد تقویم مشخص انتشار آمار اقتصاد دیجیتال است. بر اساس توضیحات ارائه‌شده، بخشی از اطلاعات مورد نیاز به صورت‌های مالی شرکت‌ها و فعالان اقتصادی وابسته است و این اطلاعات نیز پس از برگزاری مجامع و نهایی‌شدن صورت‌های مالی در دسترس قرار می‌گیرد. همین مسئله موجب می‌شود انتشار برخی داده‌های تخصصی با فاصله زمانی انجام شود.

هدف مرکز آمار این است که با ایجاد زیرساخت‌های جدید، فاصله زمانی میان تولید داده و انتشار آن کاهش یابد. اگر این هدف محقق شود، اقتصاد دیجیتال می‌تواند مانند سایر شاخص‌های رسمی کشور، تقویم انتشار مشخصی داشته باشد و فعالان اقتصادی بدانند اطلاعات مربوط به هر سال چه زمانی منتشر خواهد شد.

این موضوع فقط یک مسئله آماری نیست. تصمیم‌گیری درباره توسعه زیرساخت‌های ارتباطی، حمایت از کسب‌وکارهای دیجیتال، سرمایه‌گذاری در فناوری، آموزش نیروی انسانی و حتی سیاست‌های مالیاتی و تجاری، بدون داشتن تصویری دقیق از اندازه و ساختار اقتصاد دیجیتال دشوار است.

از سوی دیگر، انتشار آمار منظم می‌تواند به خود فعالان بخش خصوصی نیز کمک کند. شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران برای ارزیابی بازار، تعیین مسیر سرمایه‌گذاری و شناسایی ظرفیت‌های منطقه‌ای به داده‌های معتبر نیاز دارند. بنابراین آمار رسمی اقتصاد دیجیتال می‌تواند به تدریج از یک گزارش دولتی به یک ابزار تصمیم‌گیری برای کل بازار تبدیل شود.

مرکز آمار همچنین تأکید کرده است که وظیفه این نهاد تولید داده دقیق و استاندارد است و تحلیل چرایی نتایج و تصمیم‌گیری درباره سیاست‌های مربوط به این حوزه بر عهده نهادهای سیاست‌گذار و دستگاه‌های تخصصی خواهد بود. به همین دلیل، اهمیت گزارش نهایی فقط در عدد ۷.۱ درصد یا سهم ۵۹ درصدی تهران خلاصه نمی‌شود؛ بلکه جزئیات ساختار این ارقام، روش محاسبه و روند تغییر آن‌هاست که می‌تواند مبنای تحلیل‌های بعدی قرار گیرد.

اقتصاد دیجیتال ایران اکنون در مرحله‌ای قرار گرفته که دیگر نمی‌توان آن را صرفاً مجموعه‌ای از کسب‌وکارهای اینترنتی یا شرکت‌های فناوری دانست. سهم اعلام‌شده ۷.۱ درصدی در سال ۱۴۰۳ نشان می‌دهد این بخش بخشی از ساختار اقتصاد کشور شده است. در چنین شرایطی، نبود آمار دقیق می‌تواند به همان اندازه نبود زیرساخت یا سرمایه‌گذاری مناسب، مانع سیاست‌گذاری مؤثر باشد.

اکنون با نهایی‌شدن نظام‌نامه سنجش و آماده‌شدن گزارش تفصیلی، گام مهم بعدی، استمرار انتشار داده‌ها، افزایش جزئیات استانی و بخشی، به‌روزرسانی منظم شاخص‌ها و امکان دسترسی پژوهشگران و فعالان اقتصادی به داده‌های قابل اتکاست. اگر این مسیر ادامه پیدا کند، اقتصاد دیجیتال از یک عنوان کلی در ادبیات اقتصادی کشور به بخشی تبدیل خواهد شد که اندازه، روند رشد، پراکندگی جغرافیایی و اثرگذاری آن را می‌توان با اعداد و شاخص‌های رسمی دنبال کرد.

یادداشت

وحدت ملی از همراهی تا مشارکت

فاطمه مهاجرانی

از نگاه ما، هر صدایی که مردم و جریان‌های سیاسی را به همراهی برای آینده ایران فرامی‌خواند، به تقویت این سرمایه مشترک کمک می‌کند. ما در دولت از چنین همراهی‌هایی استقبال می‌کنیم، زیرا عبور از شرایط دشوار به مشارکت همه ظرفیت‌های کشور نیاز دارد.رئیس‌جمهوری در مجمع عمومی سازمان ملل از ایرانی سخن گفت که برای دفاع از خود از کسی اجازه نمی‌گیرد و برای رسیدن به صلح از گفت‌وگو نمی‌گریزد. در آن سخنرانی، تصویر کودکان قربانی جنگ و روایت ایستادگی مردم در کنار موضع روشن ایران درباره صلح قرار گرفت. این دو، بخش‌هایی از یک سخن واحد بودند: ما خواهان امنیت و آرامش برای مردم خود هستیم و برای پاسداری از آن، با همه توان ایستاده‌ایم.

آقای پزشکیان در میان سخنانش جمله‌ای گفت که برای ما در دولت معنایی فراتر از یک موضع در عرصه بین‌المللی دارد: «مردم قدرت ما هستند و ما با قدرت مردم ایستاده‌ایم.» این جمله بیانگر نگاه دولت به منشأ قدرت ایران است. مردم در روزهای تهدید، با وجود همه دشواری‌هایی که بر زندگی‌شان تحمیل شد، پیوند خود را با کشورشان حفظ کردند. دولت این همراهی را دیده و قدر آن را می‌داند؛ همراهی‌ای که باید با خدمت، صداقت و پاسخگویی به آن احترام گذاشت.

سخنرانی رئیس‌جمهور، فرصتی برای دیدن همین نقطه مشترک در میان دیدگاه‌های گوناگون بود. حمایت‌هایی که از موضع او درباره دفاع از ایران و تلاش برای صلح بیان شد، نشان داد می‌توان بر سر سرنوشت کشور به هم نزدیک شد. تأکید سیدمحمد خاتمی بر حفظ وحدت ملی نیز در همین مسیر اهمیت دارد. از نگاه ما، هر صدایی که مردم و جریان‌های سیاسی را به همراهی برای آینده ایران فرامی‌خواند، به تقویت این سرمایه مشترک کمک می‌کند. ما در دولت از چنین همراهی‌هایی استقبال می‌کنیم، زیرا عبور از شرایط دشوار به مشارکت همه ظرفیت‌های کشور نیاز دارد.وحدت ملی برای ما به معنای کنار گذاشتن تفاوت‌ها نیست. طبیعی است که مردم درباره مسائل کشور، عملکرد دولت و راه‌حل‌های پیش رو یکسان فکر نکنند. آنچه ما را کنار هم نگه می‌دارد، تعلق به ایران و مسئولیتی است که نسبت به آینده آن احساس می‌کنیم. این وحدت باید برای همه مردم جا داشته باشد؛ فارغ از جایگاه اجتماعی، گرایش سیاسی، باور یا نوع نگاهشان به دولت. کسی که از تصمیمی حمایت می‌کند و کسی که درباره همان تصمیم پرسش یا انتقاد دارد، هر دو در این گفت‌وگوی ملی سهم دارند.

ما در دولت می‌دانیم که حفظ وحدت با دعوت و سخنرانی به‌تنهایی ممکن نمی‌شود. وحدت در تجربه مردم از رفتار نهادها شکل می‌گیرد: در اینکه با آنان محترمانه سخن بگوییم، دشواری‌های زندگی‌شان را بشناسیم و درباره تصمیم‌هایی که بر زندگی‌شان اثر دارد توضیح بدهیم. وقتی از معیشت، اشتغال، آموزش، سلامت یا حقوق شهروندی صحبت می‌کنیم، درباره دغدغه‌های واقعی خانواده‌های ایرانی حرف می‌زنیم. پاسخگویی به این دغدغه‌ها بخشی از کار هر روز ما برای تقویت انسجام کشور است.

گوناگون
شماره ۵۷۴۷
یکشنبه
۰۵ مهرماه ۱۴۰۵
۱۲

سال شانزدهم
• روزنامه اقتصادی , اجتماعی صبح ایران
• صاحب امتیاز و مدیر مسئول: حسین کریمی

اقتصاد دیوا
روزنامه اقتصادی اجتماعی صبح ایران

• تهران، میدان فاطمی، خیابان زرتشت
روبه روی بیمارستان مهر ،ساختمان ۱۰۱ , واحد ۳
• چاپ : شاخه سبز
• تلفن : ۰۲۱۸۶۱۲۶۱۷۸
• موبایل: ۰۹۳۳۴۴۵۳۸۱۷
ایمیل : eghtesadpooya1@gmail.com
www.eghtesadepooya.ir

تجارت ایران با کشورهای همسایه

علی کریمی

ایران در سال‌های اخیر بعد از تشدید تحریم های غرب، حساب ویژه ای روی تجارت با همسایگان باز کرد و اکنون بخش قابل توجهی از داد و ستد تجاری کشور با ۱۵ کشور هم‌مرز انجام می‌شود.

کاریکاتور روز

تورم و گرانی

عکس روز

رحیم بنی اسد آزاد

سایه‌بان

پنجره

برگزاری دو رویداد مهم صنعت نساجی و پوشاک(ایرانتکس و ایران‌مُد)

سی و دومین نمایشگاه بین‌المللی صنعت نساجی و چهاردهمین نمایشگاه پوشاک ایران با حضور و مشارکت ده‌ها شرکت داخلی و خارجی از ۲۶ تا ۲۹ مهرماه در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار خواهد شد.

به گزارش روابط عمومی و اطلاع‌رسانی نمایشگاه، در این دو رویداد بین‌المللی، شرکت‌ها و واحدهای تولیدی؛ جدیدترین تولیدات، صنایع، تجهیزات و خدمات خود را به مدت چهار روز ارائه و در معرض دید مخاطبان قرار می‌دهند.

علی مرادی، رئیس ستاد برگزاری ایرانتکس و ایران‌مُد، گفت: حضور فعال شرکت‌هایی از دیگر کشورها، زمینه‌ساز شکل‌گیری تعاملات اقتصادی جدید و ارتقای جایگاه ایران در زنجیره جهانی صنعت نساجی و پوشاک است.

وی افزود: نمایشگاه‌های بین‌المللی صنعت نساجی و پوشاک ایران، بستری حرفه‌ای برای حضور هیئت‌های تجاری خارجی از کشورهای عراق، افغانستان، ترکیه و کشورهای حاشیه خلیج‌فارس فراهم می‌کنند تا آخرین دستاوردها و تولیدات خود را در حوزه‌های مختلف صنعت نساجی و پوشاک به نمایش بگذارند.

مرادی اضافه کرد: در این نمایشگاه‌ها، طیف گسترده‌ای از محصولات و فناوری‌ها عرضه خواهد شد؛ از جمله ماشین‌آلات نساجی شامل ماشین‌های گردباف، دوخت و برش و گلدوزی، مواد اولیه شامل الیاف، نخ، رنگ و مواد شیمیایی نساجی، منسوجات خانگی و کالای خواب، انواع پارچه و همچنین مجموعه‌های متنوع پوشاک شامل پوشاک زنانه، مردانه و بچگانه و انواع اکسسوری.

وی ادامه داد: تمرکز اصلی این دوره از نمایشگاه‌ها بر فناوری‌های نوین، از جمله چاپ دیجیتال پارچه، اتوماسیون و هوشمندسازی خطوط تولید و تولید پارچه‌های ضدآب، با هدف کاهش ضایعات، افزایش بهره‌وری و توسعه تولید پایدار است.

رئیس ستاد برگزاری دو رویداد ایرانتکس و ایران‌مُد خاطرنشان کرد: از دیگر بخش‌های مهم این نمایشگاه‌ها

می‌توان به برنامه‌های جانبی شامل کارگاه‌های آموزشی، سمینارهای تخصصی و نشست‌های علمی و تجاری در زمینه‌هایی همچون فناوری‌های نوین نساجی، مدیریت زنجیره تأمین، استانداردهای صادراتی و همچنین معرفی جدیدترین مجموعه‌های پوشاک اشاره کرد.

مرادی افزود: نمایشگاه ایرانتکس و ایران‌مُد فرصتی ارزشمند برای برگزاری جلسات B۲B، عقد قراردادهای تجاری، انتقال فناوری، توسعه همکاری‌های بین‌المللی و تقویت صادرات صنعت نساجی و پوشاک ایران در بازارهای منطقه‌ای به شمار می‌رود .

وی همچنین گفت: معرفی دستاوردها، ظرفیت‌ها و توانمندی‌های شرکت‌ها، توسعه صادرات و یافتن بازارهای جدید صادراتی، فراهم کردن بستر مناسب برای انتقال فناوری به کشور، ایجاد ارتباطات تجاری، فراهم آوردن زمینه‌های لازم برای سرمایه‌گذاری شرکت‌های داخلی و خارجی و همچنین کارآفرینی و اشتغال پایدار، از مهم‌ترین اهداف برگزاری این دو رویداد است.

معرفی کتاب

کتاب فقر احمق می کند

یکی دیگر از پرفروش‌ترین کتاب های اقتصادی، کتاب فقر احمق می‌کند نوشته «الدار شفیر» و «سندهیل مولاینیتن» است. الدار شفیر دانشمند علوم رفتاری اسرائیلی-آمریکایی و سندهیل مولاینیتن استاد اقتصاد امریکایی است.

این کتاب نشان می‌دهد که فقر حاصل عدم مدیریت درست منابع نیست و در راستای اثبات تأثیر قحطی یا کمیابی منابعی همچون پول، زمان و روابط اجتماعی در زندگی انسان‌ها تلاش کرده و راه‌حل‌هایی برای حل این کمیابی‌ها باتوجه‌به موقعیت هر شخص ارائه می‌کند. در این کتاب پس از مقدمه، در بخش‌ها، به بیان ذهنیت کمیابی، کمیابی کمیابی به بار می‌آورد و طراحی برای کمیابی و بررسی تمرکز و تونل زنی، تنگنای پهنای باند، چیدمان و جای خالی، تخصص، قرض گرفتن و نزدیک‌بینی، دام کمیابی، فقر، بهبود زندگی فقرا، مدیریت کمیابی در سازمان‌ها و کمیابی در زندگی روزمره پرداخته شده است.

